XXXVI. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1980. OKTÓBER 30.

Ludas Matyi

Várnai György rajza

VILÁGTAKARÉKOSSÁGI NAP

– Két számmal kisebb méretet vettem, így majdnem kétszáz forintot spóroltam ...

mondjuk a magunkét

Csere

Cserélni sok mindent lehet. Könyvet, bélyeget, eszmét, sőt lakást is elvétve.

Nézem vasárnap délelőtt a „Vasárnap délelőtt"-öt. Fölvállalta volna a televízió a lakáscserék ezernyi gondját? Nem, nem egészen. Csak receptet kínál. „Játsszunk komolyan!" címmel modellkísérletbe fogtak. Egyszerű. A fölajánlott és a kért lakás adatait, a legfontosabb szempontokat kiemelve beküldjük a tévébe. Ott értékelik az adatlapokat, osztályozzák (nem lepne meg, ha számítógéppel), és összehozzák a megfelelő „partit". Fehért Feketével, Kovácsot Szabóval, doktor Kőröst és idősebb Táborit. Szintet és fekvést, környéket, kerületet, Bel-Budát és Külső-Pestet, utcait, udvarit, igényest és igénytelent, kápét és OTP-t, liftet és luftot, lakótelepet és buszmegállót, összkomfortot és nincskomfortot. Körfolyosót körpanorámával, négyzetmétert légköbméterrel, félemeletet és ülőkádat.

Bizakodom, hogy sikerül nekik. Nekünk. Mert a lakáscsere sok ember nagy gondja. A műsorban elhangzott: egy évben a fővárosban csaknem negyedmillió lakáshirdetést adunk föl, és a maszek cédulák is egyre szaporodnak a gyérülő számú budapesti fákon. A Fővárosi Ingatlanközvetítő Vállalatnál a fél bejelenti, kitölti, leadja, befizet, ők kartonozzák. Van úgy, hogy kimennek, van úgy, hogy bemegy az ügyfél, van úgy, hogy telefonálnak, mert van úgy, hogy telefon is van. Egyáltalán: túl sok az esetlegesség. Gyér számú a bejelentés, mert hibádzik a hírverés. Ez baj, vagyis jó, ugyanis úgyis kicsi az apparátus. A cserére várók száma viszont óriási.

Cserélni sok mindent lehet. Könyvet, bélyeget, eszmét. Sőt szerepet is olykor. Nos, a tévé most „besegít" a lakáscserékbe. Nagy ügybuzgalommal és szakértelemmel. Kíváncsian várom, hogy a cserékkel foglalkozó illetékesek milyen televízióműsor forgatását fontolgatják. A „Kapcsoltam" egész vonzónak tűnne.

Münz András

Borban az igazság

In vino veritas – tartották már a régi rómaiak is. Nemrég a TV-híradó riportere azonban arról faggatta az illetékeseket, hogy mi az igazság a bor körül? A legtöbb üzletből ugyanis hirtelen eltűntek az olcsó, úgynevezett asztali borok, sőt, egyes helyeken semmilyen bor sem kapható.

A riport után fokozott intenzitással figyeltem a boltok borkínálatát, s fölfigyeltem arra, hogy az olcsó borok eltűnésével párhuzamosan reprezentatív címkével és áron megjelent néhány minőségi bor. Ezek azért minőségiek, mert exportból visszamaradtak. És miért nem lehetett exportálni ezeket a minőségi borokat, netán valamilyen minőségi kifogás miatt? Ráadásul sokkal szolidabb áron – 30–45 forint között – eddig is kaphattunk hétdecis üvegekbe palackozott minőségi borokat, amelyek ezek szerint mégsem voltak igazán minőségiek, hisz még az exportból sem maradtak vissza.

A minőségi borok fajtáját illetően egy másik érdekességet is tapasztaltam. Az még hagyján, hogy a hétdecis somlói furmint 74 forint, de miért kerül majdnem ugyanennyibe a nemes kadarka? Bár nem vagyok borszakértő, azt azért tudom, hogy a kadarka nem a minőségi, hanem az asztali borok kategóriájába tartozott nem is olyan rég, igaz, kevésbé látványos címkével s nemesi kutyabőr nélkül.

A kadarka nemesi előléptetése és jelentős áremelése után várom, hogy feltűnjön a százezerjó, a koloniál asztali fehér, a rubintkövidinka és a borok királya után a borok királynője, Kocsis Irma kartársnő. A fura az egész folyamatban csak az, hogy a tokaji aszú, a tokaji szamorodni, az egri bikavér és más, valóban nemes borok ára nem, vagy csak csekély arányban növekedett, s lassan olcsóbbak, mint hajdan gyengébb minőségű-nek hitt társaik. És ezért nem tudom a mai napig sem, hogy mi az igazság a borban, helyesebben szólva némelyik bor árában. Ha valaki megmondja a logikus választ, esküszöm, koccintok vele! Csak bort is kapjak hozzá!

Vezda János

Nem szabad megszokni!

Aki nem tudja, mi a Trivi, annak elárulom: dezodor, NDK-beli márka, a stiftes (rúd alakú) fajtából. Az illatszerboltban ugyanis ezt ajánlották a Dur, illetve Sana helyett (ugyancsak NDK-beli mindkettő), amelyeket kerestem, mert már régen megszerettem, megszoktam őket. De most éppen nincsenek. Sehol nincsenek. Van helyettük más, például Trivi. És van helyettük (vagy belőlük) tanulság: nem szabad megszokni! Külföldi használati cikket, legyen az bármilyen „féleség", istenments megszeretni és megszokni minálunk, mert semmiféle garancia nincs rá, hogy legközelebb, vagy a harmadik, az ötödik, a nyolcadik alkalommal is megkapom. Egyébként a külföldi cikkeken kívül legfeljebb még a belföldiekkel hasonló a helyzet.

Pedig például a dezodor eléggé személyes, intim jellegű árucikk ahhoz, hogy a megfelelő márka állandósuljon az ember életében. Legalább ennyire intim és személyes cikk a fogkrém. Ám őrizzen meg isten attól, hogy megszeress és megszokj egy bizonyos fajtát belőle, mondjuk a Kolynost vagy a Pepsodentet, mert nyugodt lehetsz, hogy legközelebb már csak egy (vagy négy) másik fajtával szolgálhatnak.

És ne kapj rá a Persil mosóporra, a barna BAC spray-re (mert legközelebb legjobb esetben is csak a zöld színűt kapod), az Aiax mindenttisztító szerre, a sima ó-levendula kölnire, de a Vegeta ételízesítőre vagy a szardellapasztára se, mert arra is mérget vehetsz (de esetenként különböző márkájú mérget), hogy legközelebb már csak hozzá hasonlót kapsz, nem ugyanazt!

Egy bizonyos árucikk, egyfajta márka helyett megszoknod csak ezt szabad: az állandó bizonytalanságot, az örökös változást, a kapható és nem kapható árucikkek hajszás világában. Pedig: tulajdonképpen ez a megszokhatatlan...

Barabás Tamás

Mennyibe kerülnek a fantomok?

Naponta többször utazom a metró Észak–Déli vonalán, egy-egy hét elteltével szinte valamennyi állomásán megfordulok, de köztünk szólva, csak nagyritkán áll a bejáratnál peronzár-ügyeletes. Persze előfordul, hogy egyik-másik ügyeletes ott posztol az üvegkalitka mellett és ellátja feladatát – ilyenkor fel kell mutatni a bérletet, be kell dobni a viteldíjat az automatába –, de ez, ahogy a barkochbajátékban mondani szokás, nem jellemző. Így aztán a rapszodikus ellenőrzés következtében a bliccelők lehetőségei szinte korlátlanok.

A Nagyvárad tértől Kőbánya-Kispestig meghosszabbított útszakasz megnyitását bejelentő sajtótájékoztatóban olvastam: naponta félmillió ember utazik ezen a metróvonalon.

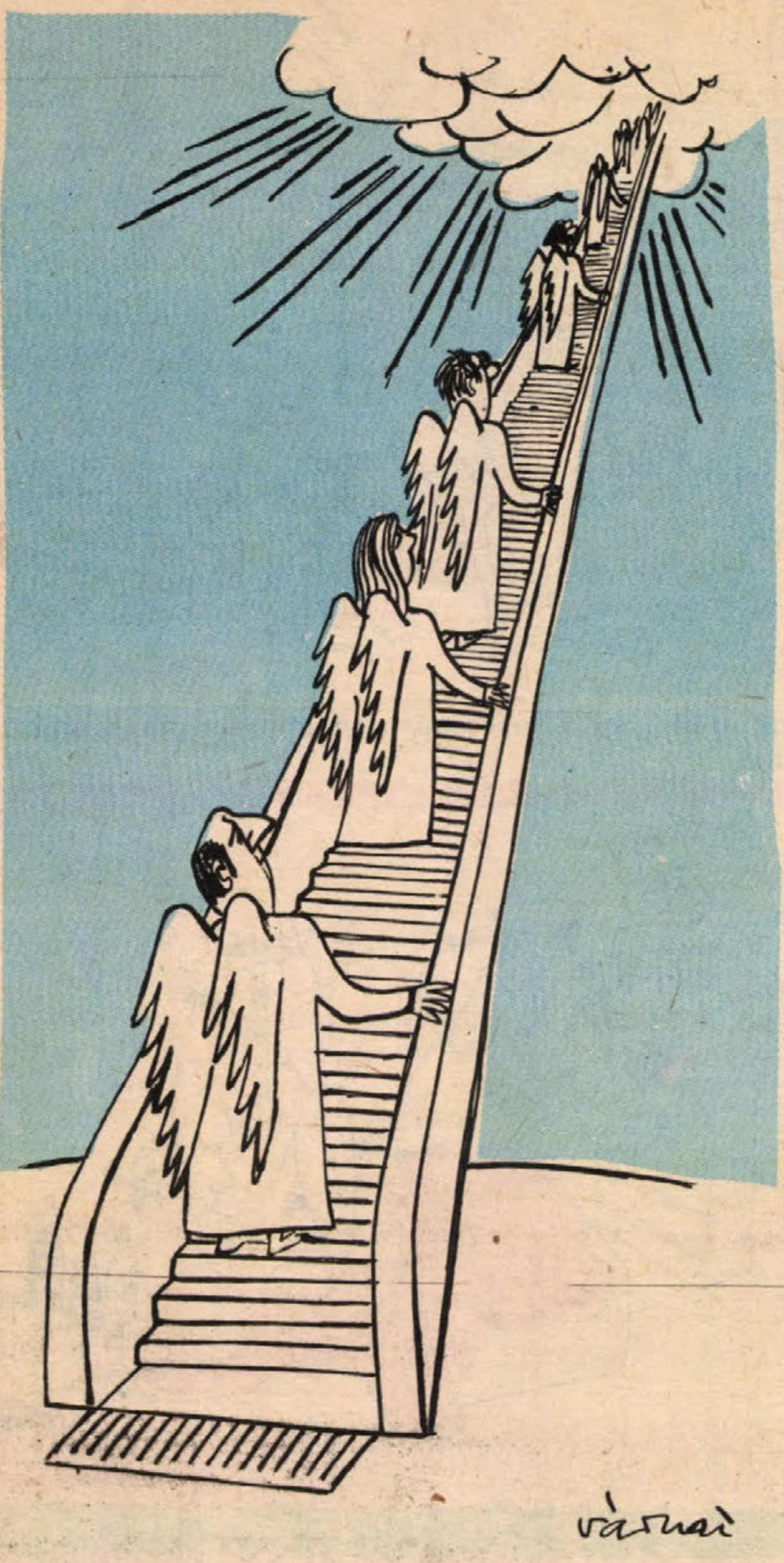
Feltételezem: az utasok nyolcvan százaléka bérlettel rendelkezik, de még mindig van százezer ember, akinek fizetnie kéne az utazásért. Mondjuk, közülük ötvenezren bedobják a forintot, mert a becsületük úgy diktálja, vagy épp akkor véletlenül ott áll az ellenőrző ügyeletes. Marad tehát ötvenezer utas, aki fizetés nélkül megússza. Ez egy hónapban másfél millió, egy évben tizennyolc millió „elbliccelt" forint!

Olvasom a hírt: Tatán tizenhét milliós költséggel épült hatvanszemélyes bölcsődét és százszemélyes óvodát avattak. Tehát ezen a néhány kilométeres metróvonalon egy év alatt „elbliccelünk" egy bölcsődét meg egy óvodát. Mondhatnék iskolai tantermet, vezetékes ivóvizet, aszfaltozott járdát, művelődési házat, lakást, sok mindent. Pénzügyi képzetlenségem ellenére tudom, a tatai bölcsőde és óvoda nem a metró automatáiba bedobott forintokból épült, s nincs közvetlen kapcsolat a többi kommunális beruházás és a BKV-hoz befolyt viteldíjak között sem. Ám a gyakran fantommá váló peronzár-ügyeletesek rapszodikus jelenlétét-munkáját figyelve eltűnődöm: sehonnan nem hiányzik az a néhány millió?

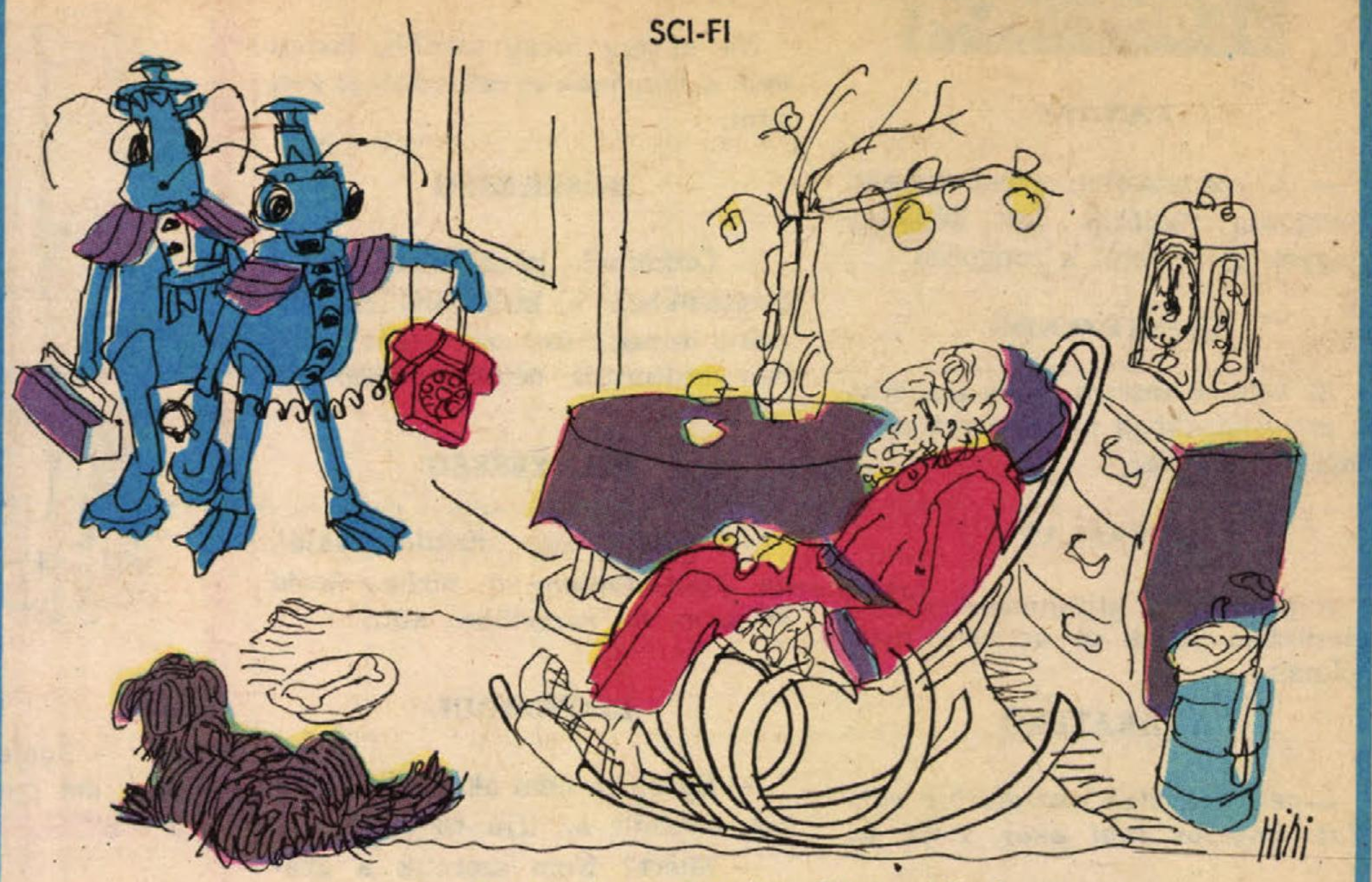
S ha arra gondolok, hogy néhány év múlva felépül a harmadik metróvonal is, repes a lelkem: javul a közlekedés, fantomokkal még jobban el leszünk látva, a bölcsődék, óvodák, iskolák építését pedig majd csak megoldják az illetékesek!

Kiss György Mihály

KORSZERŰ MENNYBEMENETEL

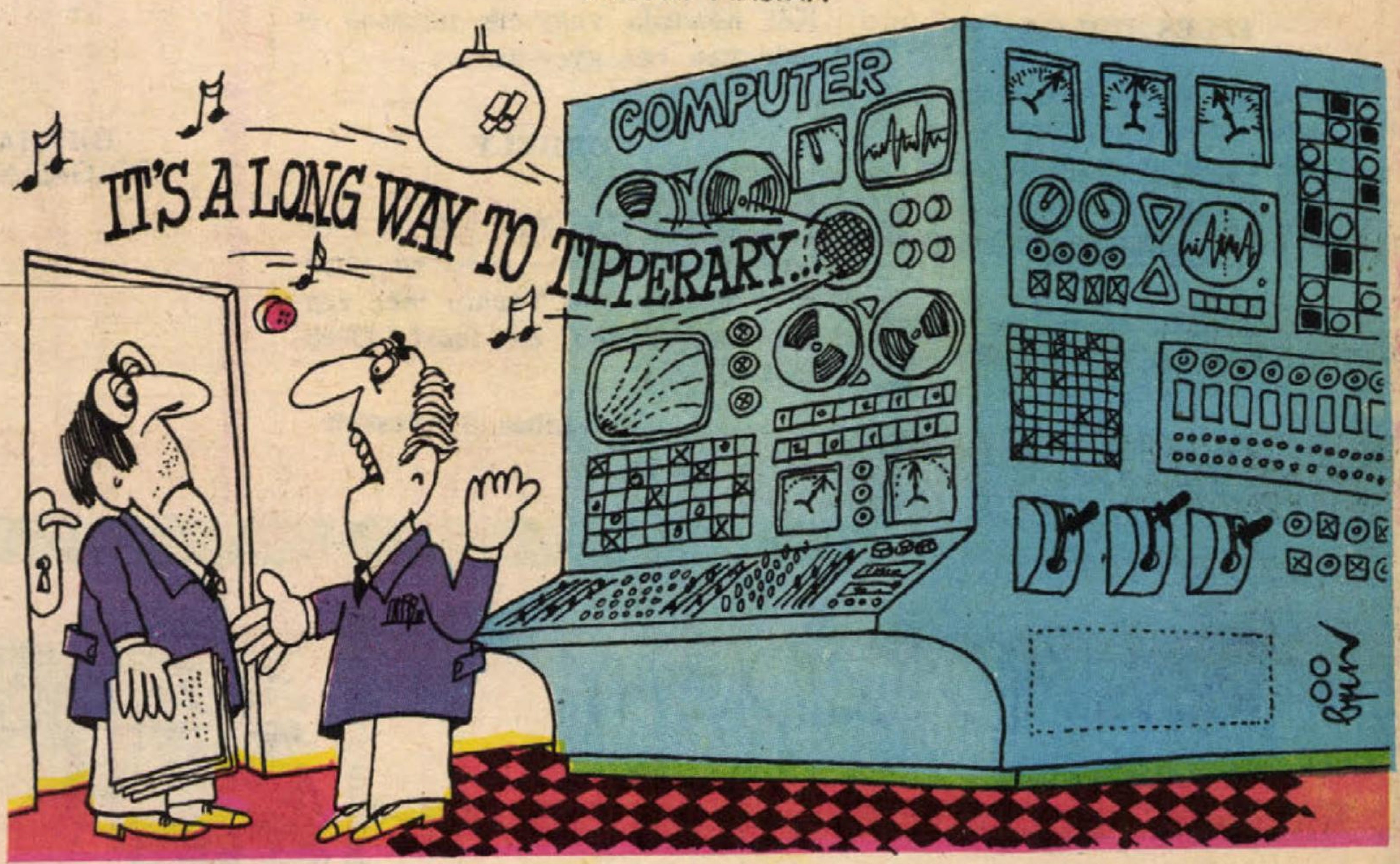

SCI-FI

– Meghoztuk a telefonját, Czigler bácsi!

IMPORT MASINA

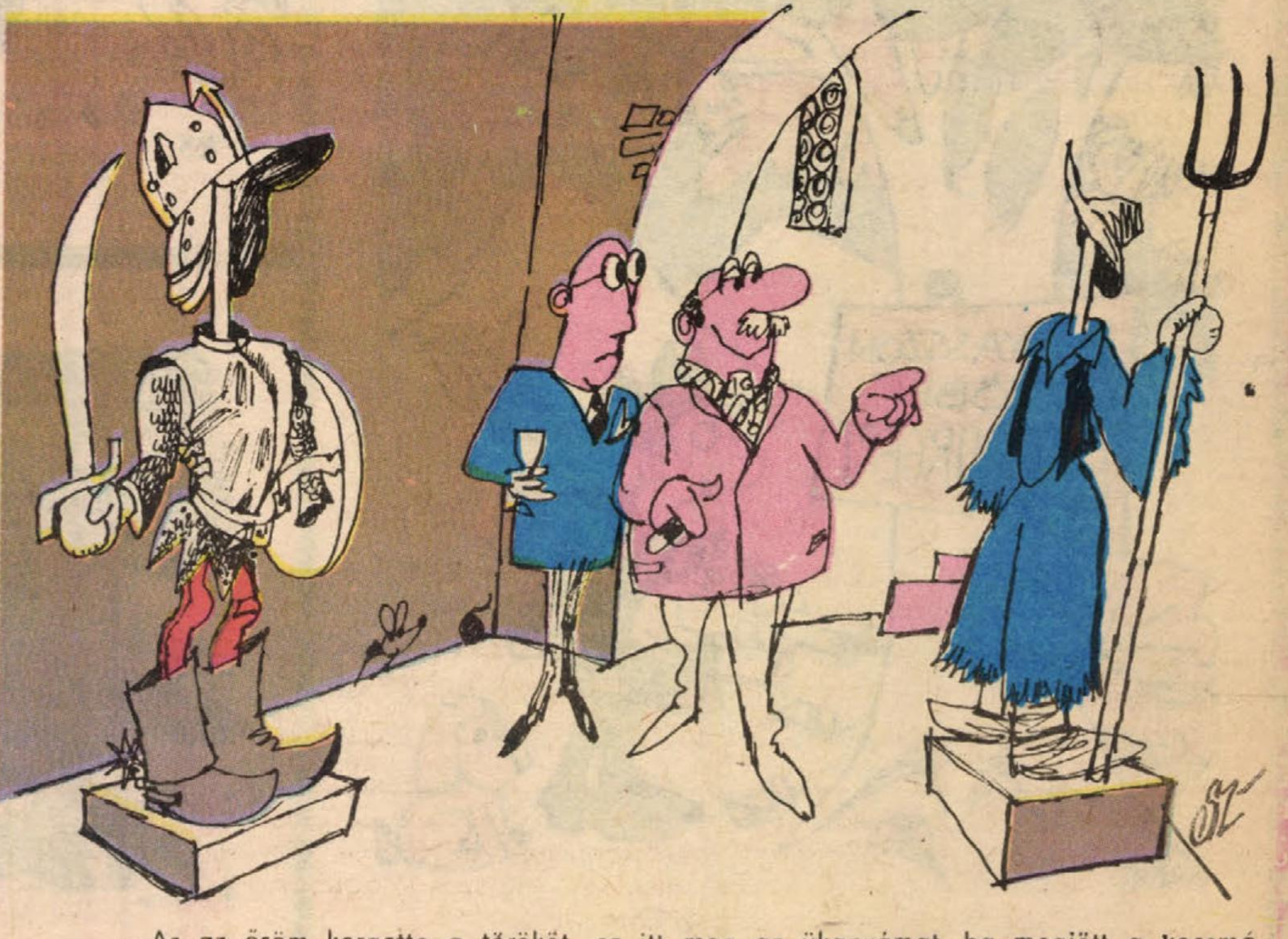

– Még borzasztó honvágya van...

– Van protekcióm! Majd átalakíttatom a tájat, hogy ne üssön el a nyaralónktól!

CSALÁDTÖRTÉNET

– Az az ősöm kergette a törököt, ez itt meg az ükanyámat, ha megjött a kocsmából!

SZILÁNKOK

PANASZ

— A szomszédom egész éjszaka hangosan rádiózik. Így képtelen vagyok gyakorolni a zongorán.

ELINTÉZENDŐ

El kellene intézni, hogy legalább a társasházakban ne legyenek társtalan emberek.

JAVASLAT

A posthumus kitüntetéseket még életükben adják át az arra méltóknak.

AKARATERŐ

L-nek hallatlan akaratereje van. Valahányszor inni akar, iszik is.

ABSZOLÚT

Abszolút lehetetlen, hogy egy nőnek elég harisnyája legyen.

ÍZLÉS DOLGA

Ötperces tévéjátékokat és hatvanperces tévétornát sugározzanak — kérte levelében egy tévénéző.

ROSSZ NAP

— Ma ideges, szeszélyes, rosszkedvű, goromba a titkárnőm. Félek, nehéz napom lesz — mondta a főnök.

PESSZIMIZMUS

Ha ez így megy tovább, lassan már a kígyónak is csúszópénzt kell adni.

BÜSZKESÉG

— Örömmel jelenthetem, hogy üzemünkben a kulturális célokra szánt összeg húsz százalékát valóban kulturális célokra költöttük.

IGÉNYESSÉG

— Fogtam egy tízkilós halat, de visszadobtam a vízbe. Majd kifogom, ha nagyobbra nőtt.

ELŐFORDUL

— Egyelőre nem akarunk gyereket — szólt az ifjú férj.

— Miért? Nem szeretik a gyerekeket?

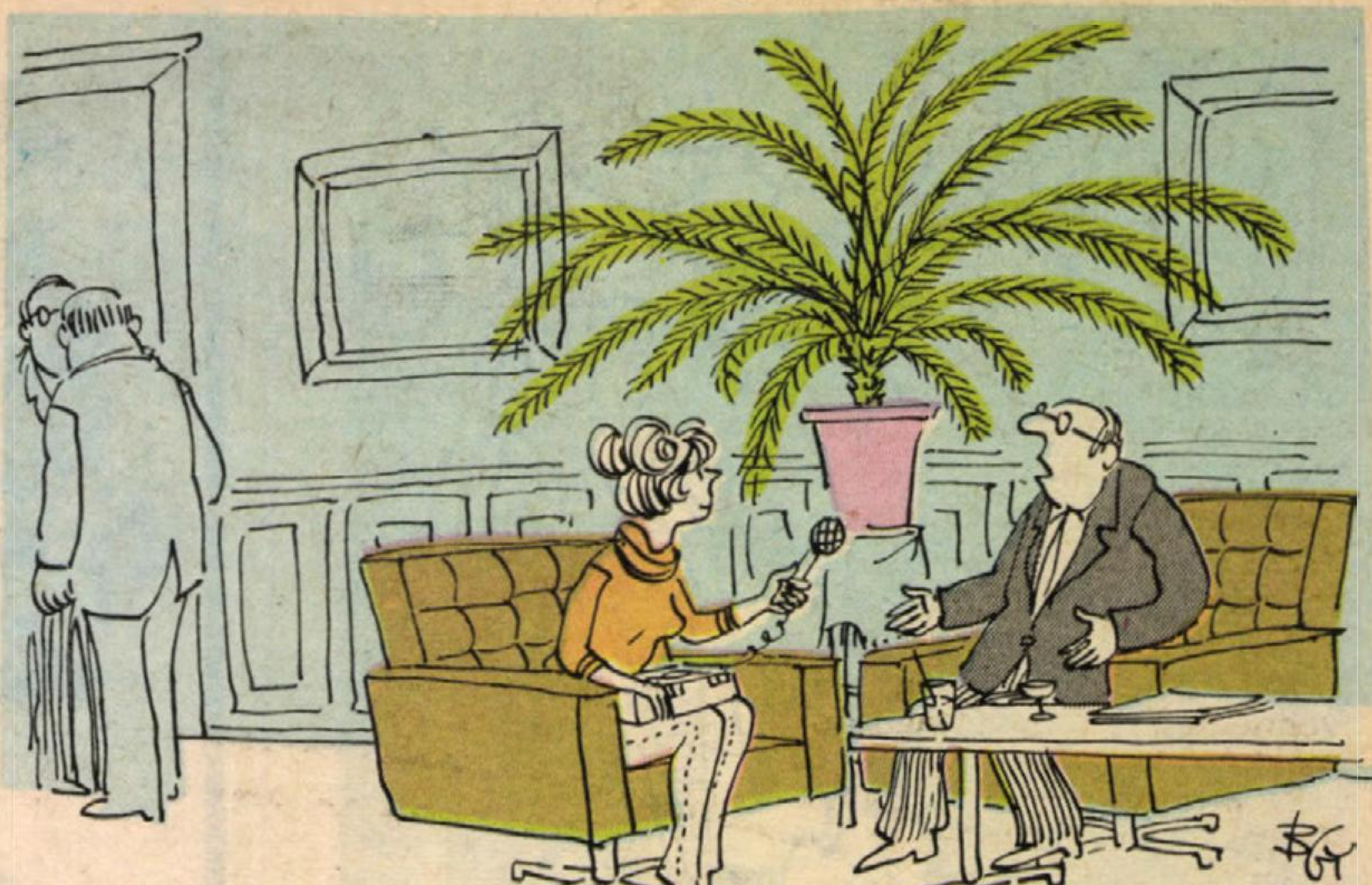
— Dehogynem. De a mi házasságunkba én is hoztam három gyereket és a feleségem is hármat. Két hónapja vagyunk házasok és már van hat gyerekünk...

KORHELY

— Lajos, éjjel egy órakor jössz haza spiccesen? — szólt rá férjére a felesége. — Tavaly még reggel ötig bírtad az ivást. Öregszel...

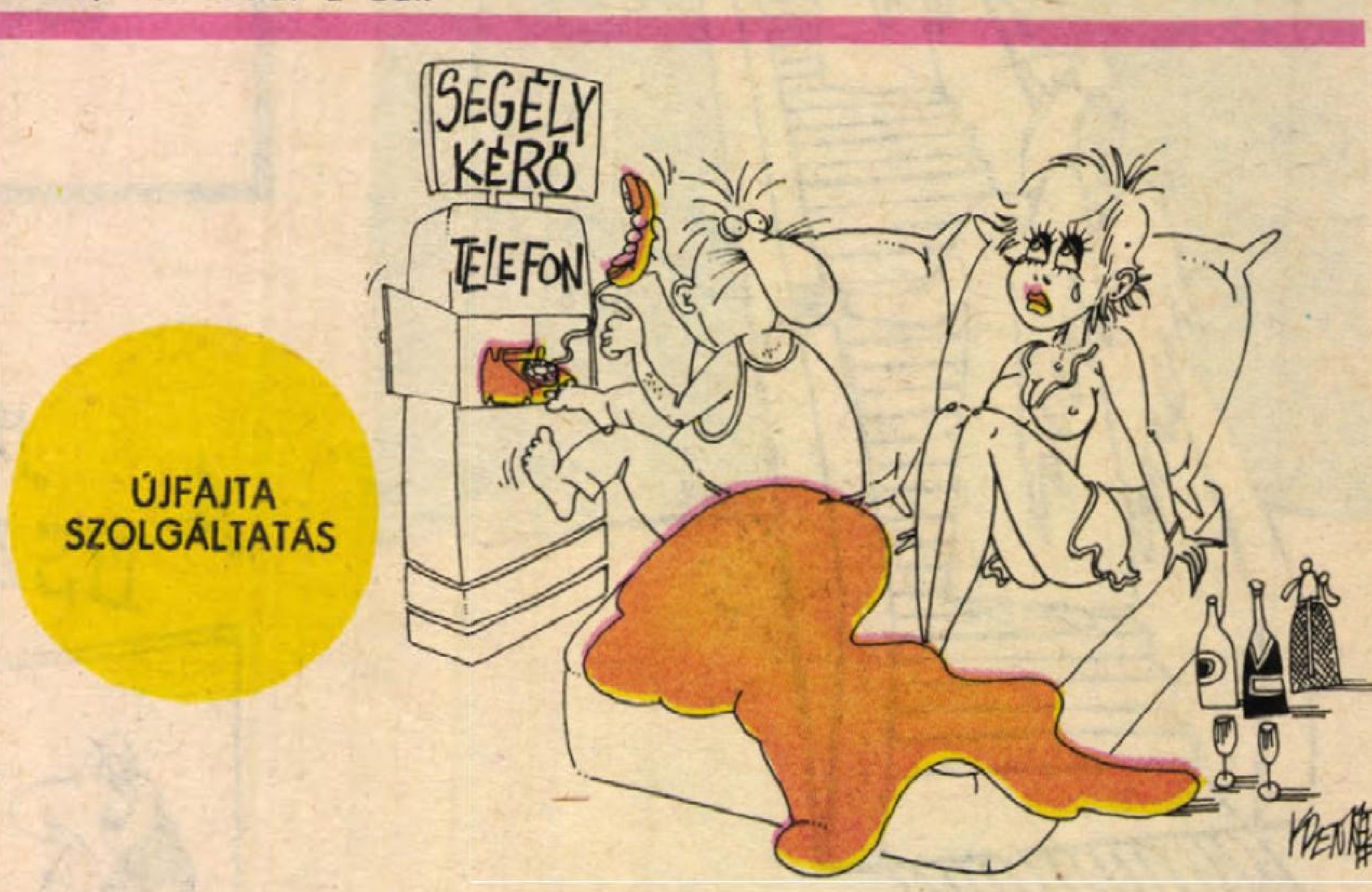
Galambos Szilveszter

HAZAI ESEMÉNY

– Konferenciánk azért nagy jelentőségű, mert itt megtudja a jobb kéz, mit csinál a bal.

ÚJFAJTA SZOLGÁLTATÁS

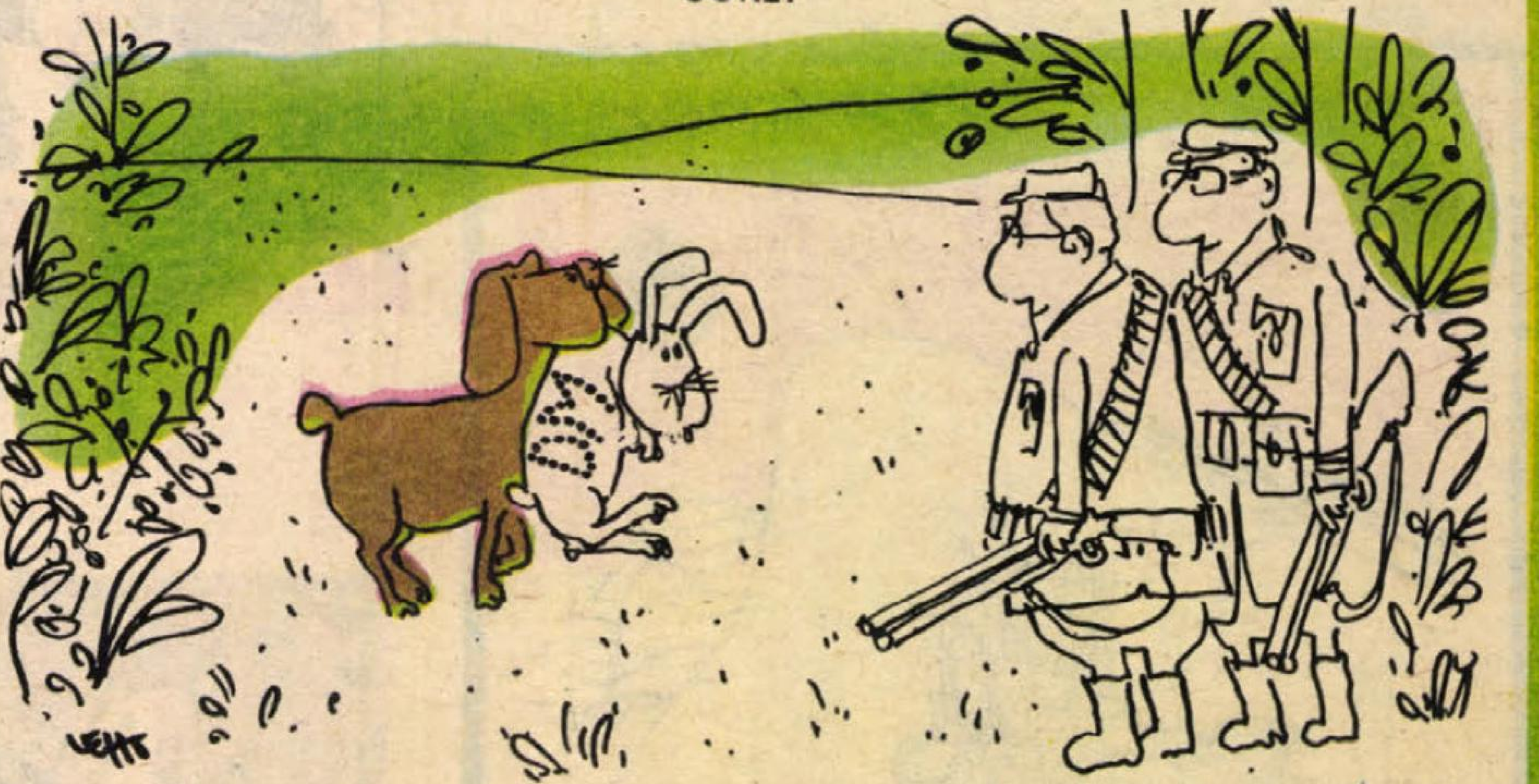

VADÁSZIDÉNY

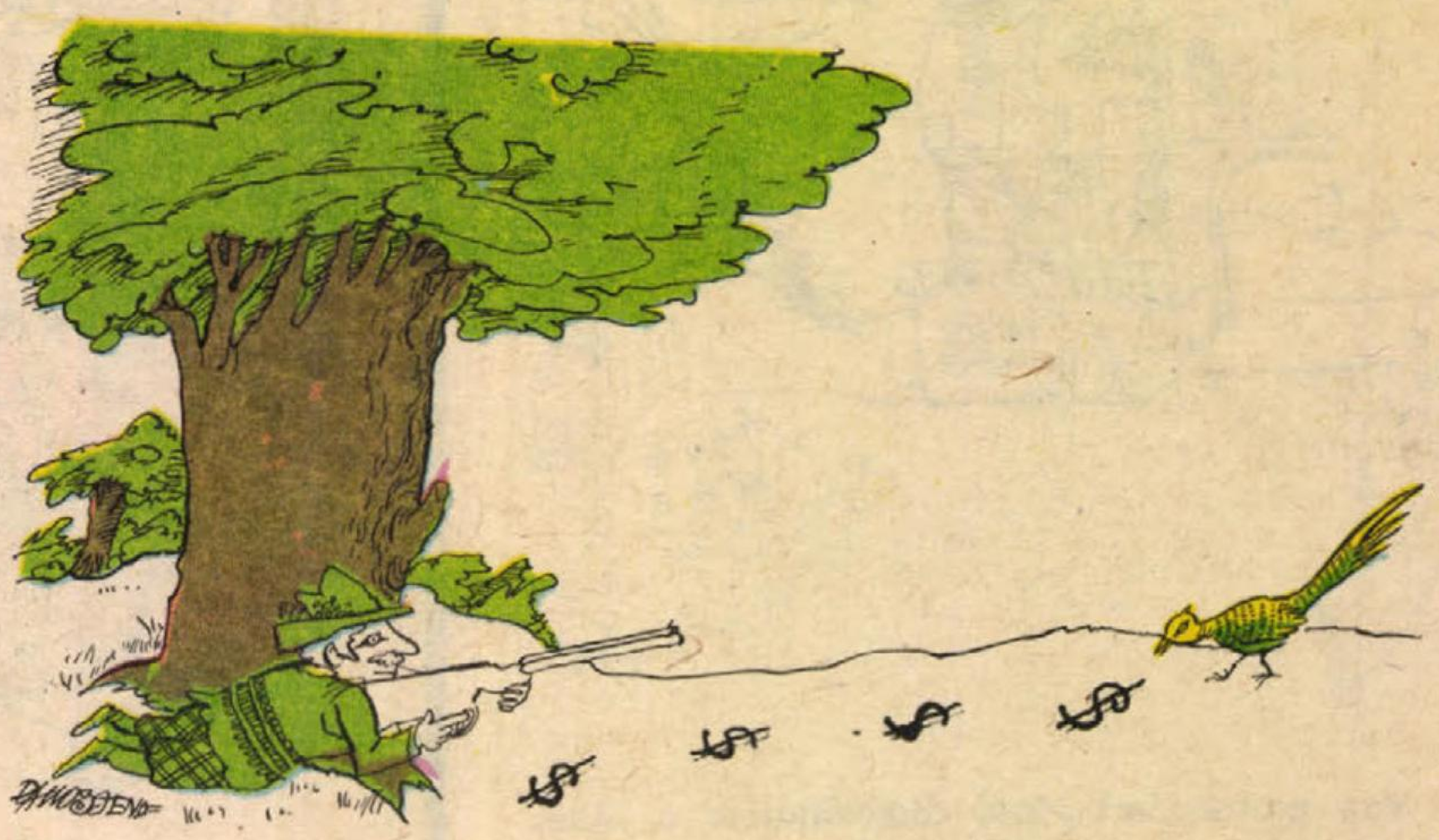
KERESKEDELMI SZEMPONT

SÖRÉT

CSALÉTEK

Hátha valaki nem ismeri

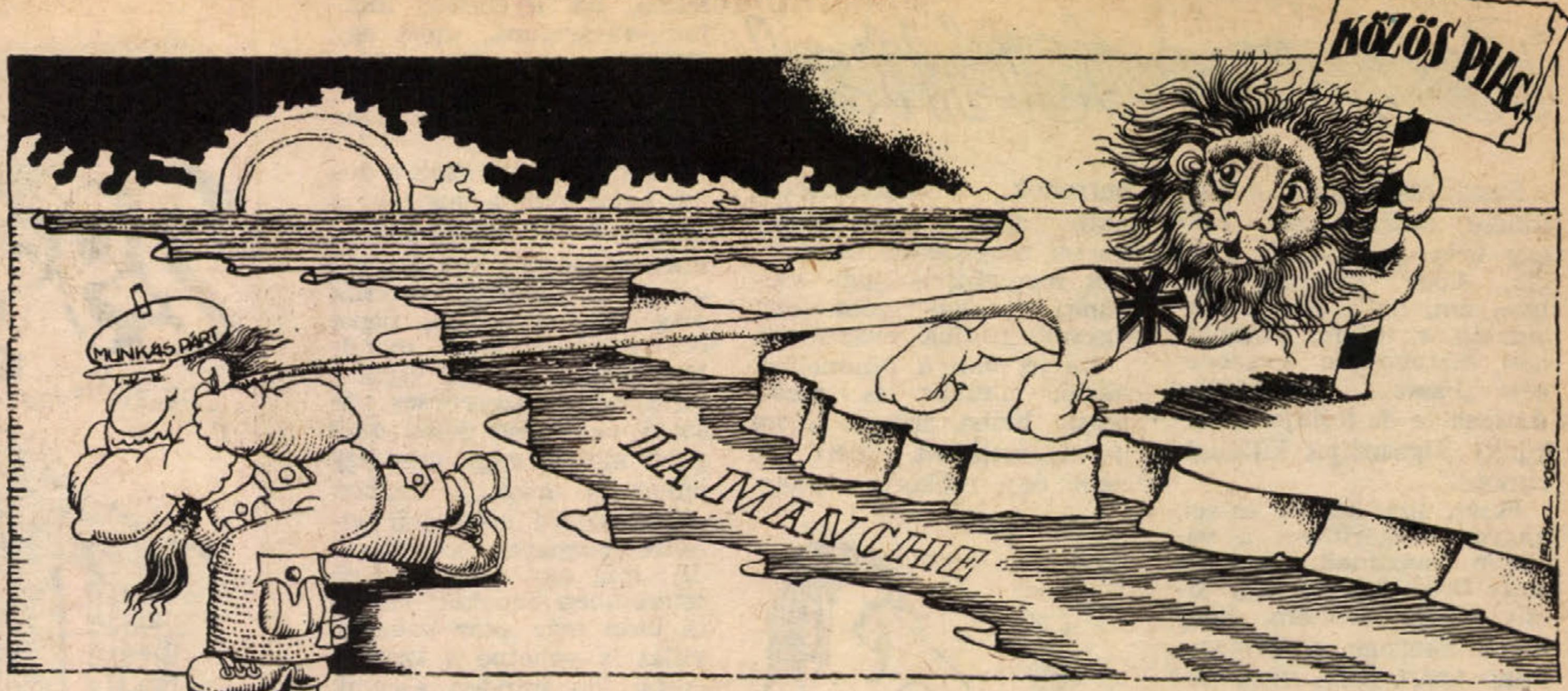
Az elegáns vendéglőben az egyik vendég szalvétáját a nyaka köré köti. Az üzletvezető megkéri a főpincért:

— Tapintatosan magyarázza meg az úrnak, hogy az ilyesmi nálunk nem való.

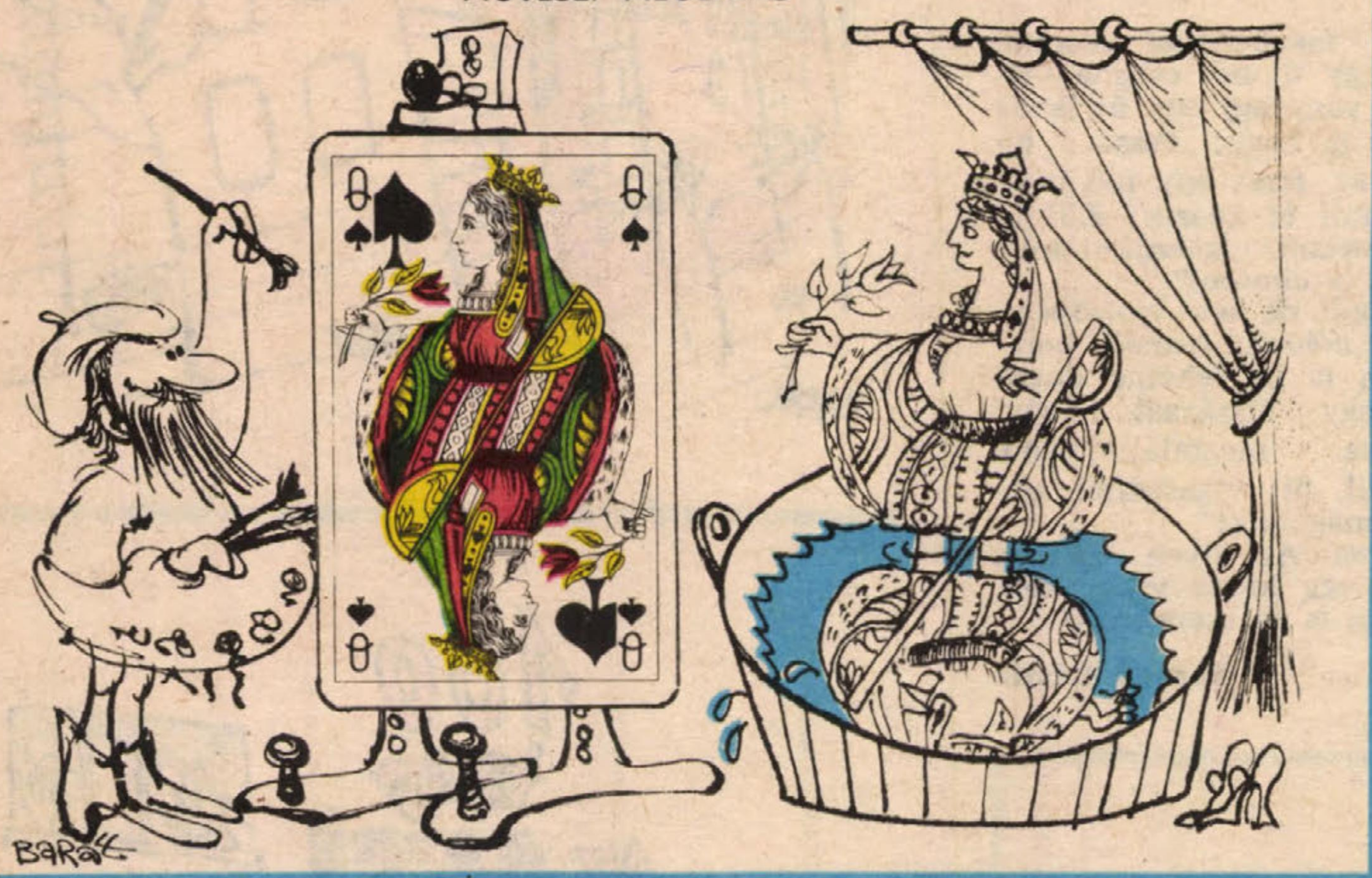
A főpincér odamegy a vendéghez és barátságosan megkérdezi:

— Mit óhajt, uraságod: hajvágást, vagy borotválást?

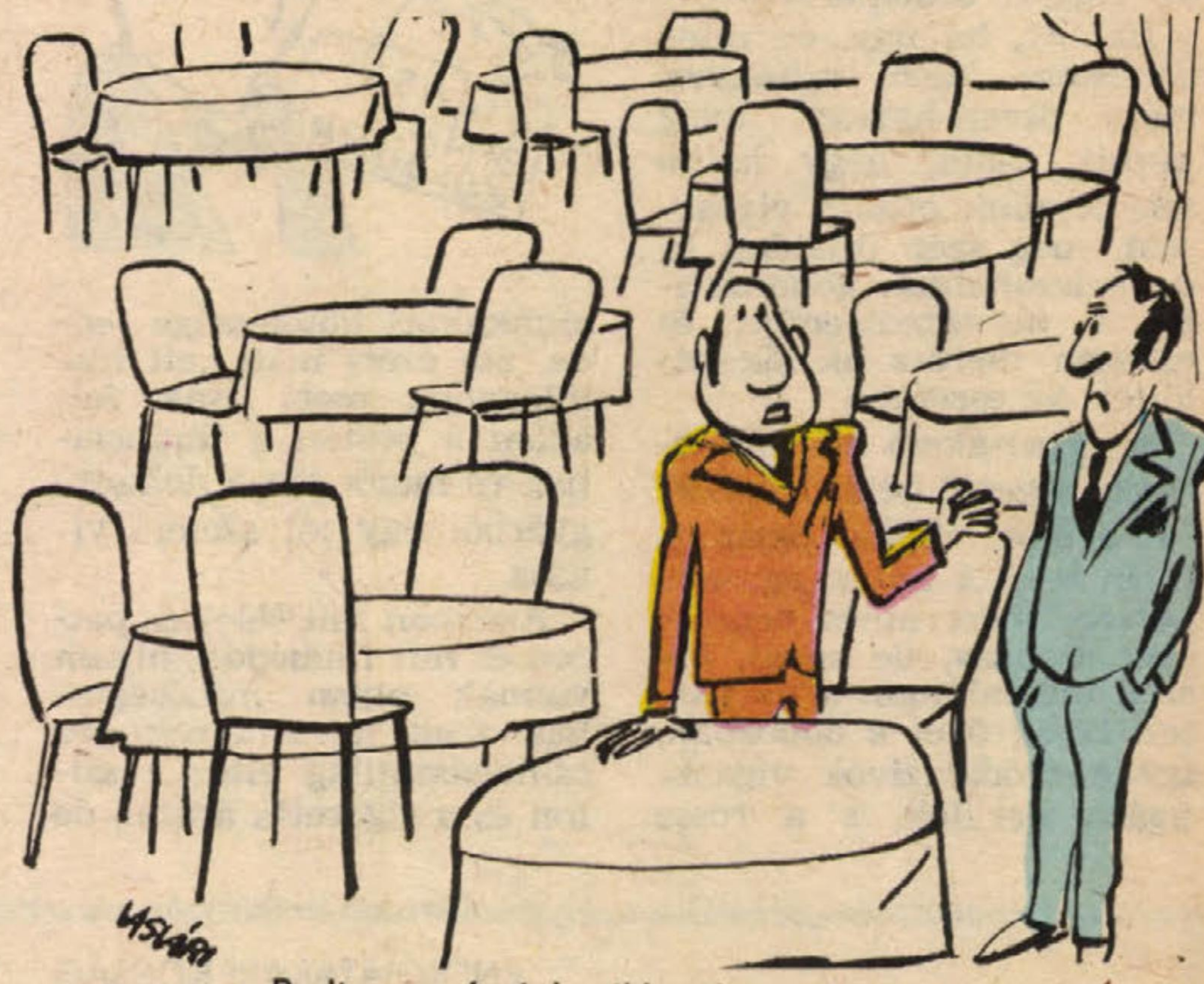
KÖTÉLHÚZÁS ANGOL MÓDRA

MŰVÉSZI MEGLÁTÁS

VISSZAESETT AZ IDEGENFORGALOM

– Pedig az áraink világszínvonalúak!

Tűzugratás

Megyek a nagy, rengeteg erdőn átal és közben csak sírdogálok, rídogálok. Egyszerre elérek egy nagy kerek tisztást, az van kiírva rá, hogy Kossuth Lajos tér, ott áll egy nagy, temérdek tornyú, kupolás palota, a lépcsején üldögél egy manócska, de vénséges vén ám, hétrőfnyi a szakálla, takaros kis rőzsetűz előtte, annál melegszik. Köszönök neki, könnyeim közt, az meg mindjárt megkérdezi:

— Hát te kiféle vagy?

— Én vagyok a magyar sajtó — felelem rá kertelés nélkül, mert édesanyám arra szoktatott, hogy akkor is valljam meg az igazat, ha kellemetlen.

— Miért sírsz, miért rísz?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, amikor épp most állapította meg egy Bizottság, itt, ebben a temérdek tornyú házban, hogy Magyarországon kétszer annyi a koraszülés, mint bárhol Európában.

— Na, várj csak — tüstént kedik a manócska, — van énnekem egy tudományom, az mindenre jó. Itt ez a tűz, én ezt átugrom, hétszer oda, hétszer vissza, közben varázsszavakat mormogok, az majd segít, meglátod!

Hóna alá csapja szakállát, ugrik előre, ugrik hátra, mondja váltig az abrakadabrát, közben oda-odaszól:

— Na, kevesebb-e már a koraszülés?

Én meg csak bámulok bele életünk tükrébe, a statisztikába, de nem úgy mutatja, mintha kevesebb lenne. Csóválom a fejem, csóválja a manócska is, és azt mondja:

— Akkor itt már csak az segíthetne, ha kevesebb lenne a művi vetélés!

— De jól tetszik mondani! Hogy lehet egy csepp embernek ilyen hórihorgas esze?! — dicsérem őt kegyetlenül, mert édesanyám arra is megtanított, hogy farkasnak erdőt kell mutatni, azaz mindenkinek a kedvére kell szólni.

Elköszönök, megyek tovább a rengeteg erdőn, de csak sírdogálok, csak rídogálok. Újabb tisztásra érek, úgy hívják, hogy Egészségügyi Minisztérium. Annak a lépcsején is kuporog rőzsetűz mellett egy manócska, hajszálra olyan, mint a másik, hasonmása, ikre, vagy tán ő maga az, mert mindjárt azzal kezdi, hogy kiféle vagyok, meg hogy mért sírok, mért rívok?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, mikor azt hallom, hogy milyen sok a művi vetélés minálunk!

— Na várj csak, van nekem egy tudományom, az majd segít! — És már ugrik is a manócska, át a tűzön, de olyan igyekezettel, hogy majdnem lángot kap a hétrőfnyi szakálla, közben abrakadabrázik — de semmi haszna.

— Megmondom én, hol a baj! — mérgeskedik a manócska. — Nem gyártunk eléggé hatásos védekező szereket!

Dicsérem a nagy eszét, hálálkodok, elköszönök. Megyek tovább a rengetegben, de csak sírdogálok, csak rídogálok. Elérek egy másik tisztást, az a neve, hogy Nehézipari Minisztérium. Hogy mennyi manócska van, itt is guggol, melegszik egy. Az se tud mást kérdezni:

— Mért sírsz, mért rísz, te szegény?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, amikor azt hallom, hogy a gyógyszeriparunk nem gyárt eléggé hatásos védekező szereket a szerelmes pároknak...

Mondanom se kellene, ugye, ez a manócska is rögtön az ő nagy tudományával hozakodik elő. Ugrik át a tűzön, oda-vissza, mint akinek retúrjegye van, hétszer is, de hiába... Mérges ám emiatt a manócska:

— Hiába gyártanánk mi akármilyen hatásos szereket, ha egyszer nem használják! Nagyon sokan nem is hallották, hogy vannak ilyen szerek és ha hallották is, nem tudják, hogy kell vele bánni!

Bölcs beszéd, mondom elismerően, hálálkodom, elköszönök, nekivágok újból a rengetegnek, de csak sírdogálok, rídogálok. Megint egy tisztásra érek, egyenesen a Művelődésügyi Minisztérium eleibe. Itt is ül egy manócska, bár az is lehet, hogy csak éjszakai portás, nem látom jól, mert gyér a mennyei közvilágítás, kiflire csavarták a holdat, talán, hogy kevesebbet fogyasszon.

De csak manócska lehet, mert lám, rögvest azt kérdi, kiféle vagyok, mi járatban, meg hogy miért sírok, miért rívok?

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, amikor azt hallom, hogy rosszul neveljük a fiatalokat, nem világosítjuk fel őket idejében, szakszerűen...

— Egyet se búsulj — így a manócska, —, van énnekem egy tudományom...

És már ugrik is. Át a tűzön. Oda. Vissza. Hétszer. Közben mormog. Varázsigéket.

Semmi.

— Persze, hogy hiába erőlködöm — mérgelődik a manó —, ha egyedül hagynak. Hogy birkózzak meg a nagy feladattal, ha nem segít a család, a társadalom, a sajtó...

Na, én csak járom tovább a rengeteget és csak sírdogálok, rídogálok. Tessék szíves lenni már megkérdezni tőlem:

— Miért sírsz, mért rísz, te szegény?

Hogy én arra azt mondhassam:

— Hogyne sírnék, hogyne rínék, amikor azt hallom, hogy rajtam múlik a fiatalok felvilágosítása. Amikor pedig szóba hozom a témát, rögtön rám pirítanak, hogy nekem mindig olyanokon jár az eszem... Akkor mitévő legyek? Egyet még megpróbálok: hétszer átugrok egy rőzsetüzet, előre is, hátra is. De mi lesz, ha az sem segít?

Radványi Barna

Pssz, megtalálta!

Pszt! Megfogtam a szerencse lábát. Azaz, csak egy üres pepsi colás üveget, hogy visszaváltsam. Igen ám, de a címke hátoldalán az utolsó pillanatban észrevettem a szöveget: „Psssz... megtalálta! Áztassa le és küldje el nekünk! Vigaszdíjat küldünk címére!".

Psssz, így három es-sel, nagyon megörültem a váratlan mázlinak. Igaz, a nagy öröm közben egy kicsit elgondolkoztam, hogy miért akarnak megvigasztalni. Azért talán, mert szeszes ital helyett kólát ittam, vagy azért, mert aki kibír egy liter pepsi colát az vigaszt érdemel?!

Ha így, ha úgy, én mindenesetre nem rohantam még ötven-hatvan üveg pepsit venni, hogy hátha tele leszünk otthon vigaszszal, meg szép díjakkal is, de belerohantak gondolataim a kereskedelembe, és egészen merész akciók ötlöttek az eszembe.

A pepsi-akció után be lehetne vezetni például a Szifon-akciót, mivel psssz... ilyen hangot hallat egy-egy patron, mert nincs bennük elég szénsav, de sebaj, hiszen megtaláltam a tíz patron közül őket a dobozban, így a szódavízivók vigaszágára kerülök, s a rossz patronok visszaküldése után apró vigaszdíjakat kapok, amelyekkel hamarosan megtelik a nagy szobánk, ha már szódavízzel úgysem tudjuk megtölteni.

De itt van a Fináncláb-akció, amikor is psssz, psssz, hiába szívom-fújom a cigarettámat, mert az nem úgy működik, ahogy

munkaköri kötelessége lenne, ám ezért nem kell füstölögnöm, mert csak feladom a postán a finánclábat, és máris jön a dohánygyárból egy jól szelelő vigasz.

Azonban mit selejtes patron és mit fináncláb, hiszen vannak olyan minőséghibás áruk is, amelyek ára csillagászatilag eltér a szifon és a cigaretta árától, de mégis szerencsecsillagunk lenne, ha ilyeneket találunk-vásárolunk, mert egy KERMI-akció keretében annyi vigaszdíjat kapnánk, hogy talicskával kellene hazavinnünk.

Persze, ez még csak a dolog egyik oldala, mert a jó termékek elfogyasztása után is jöhetne egy kis vigasz. És gondoljuk csak meg! Ha egy üveg pepsi cola megivása után, mondjuk tíz-száz forint vigaszdíjat kap a szerencsés vásárló, akkor egy jóval drágább könyv, vagy még egy annál is drágább bonbon elfogyasztása után már ezrekre rúghatna a vigaszdíj; míg egy első osztályú étteremben bepakolt vacsora után már akár balatoni villát is vehetne a szerencsefia, ha minden ezredik rántott szeletbe vagy ormánsági töltött karmenádliba mázlicédulát rejtenének.

De mázlicédula lehetne egy-egy új női csizma talpán, vagy egy-egy új lakás falán is, hogy: „Psssz... ne áztassa, mert egy idő után magától is beázik! Küldje el nekünk, vigaszdíjat küldünk a címére!".

Végül, de nem utolsó sorban, néhány fizetési borítékba is be lehetne dugni egy-egy ötszázast, hogy: „Psssz... megtalálta! Ahol elkölti, ott vigaszdíjat adnak magának!".

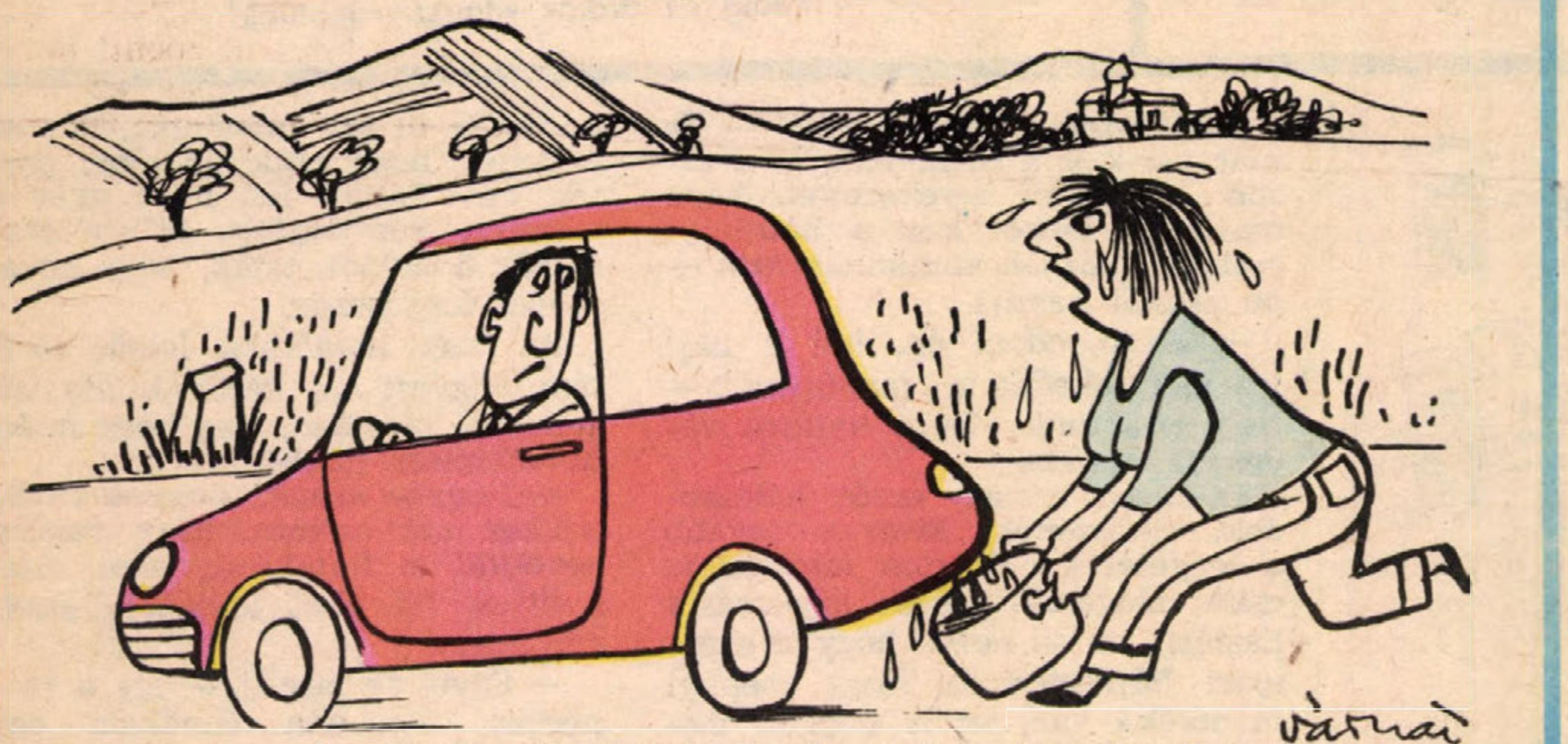
Pszt! Az ilyen akcióra még egy kicsit várni kell. Addig is jó szerencsét!

Tormai László

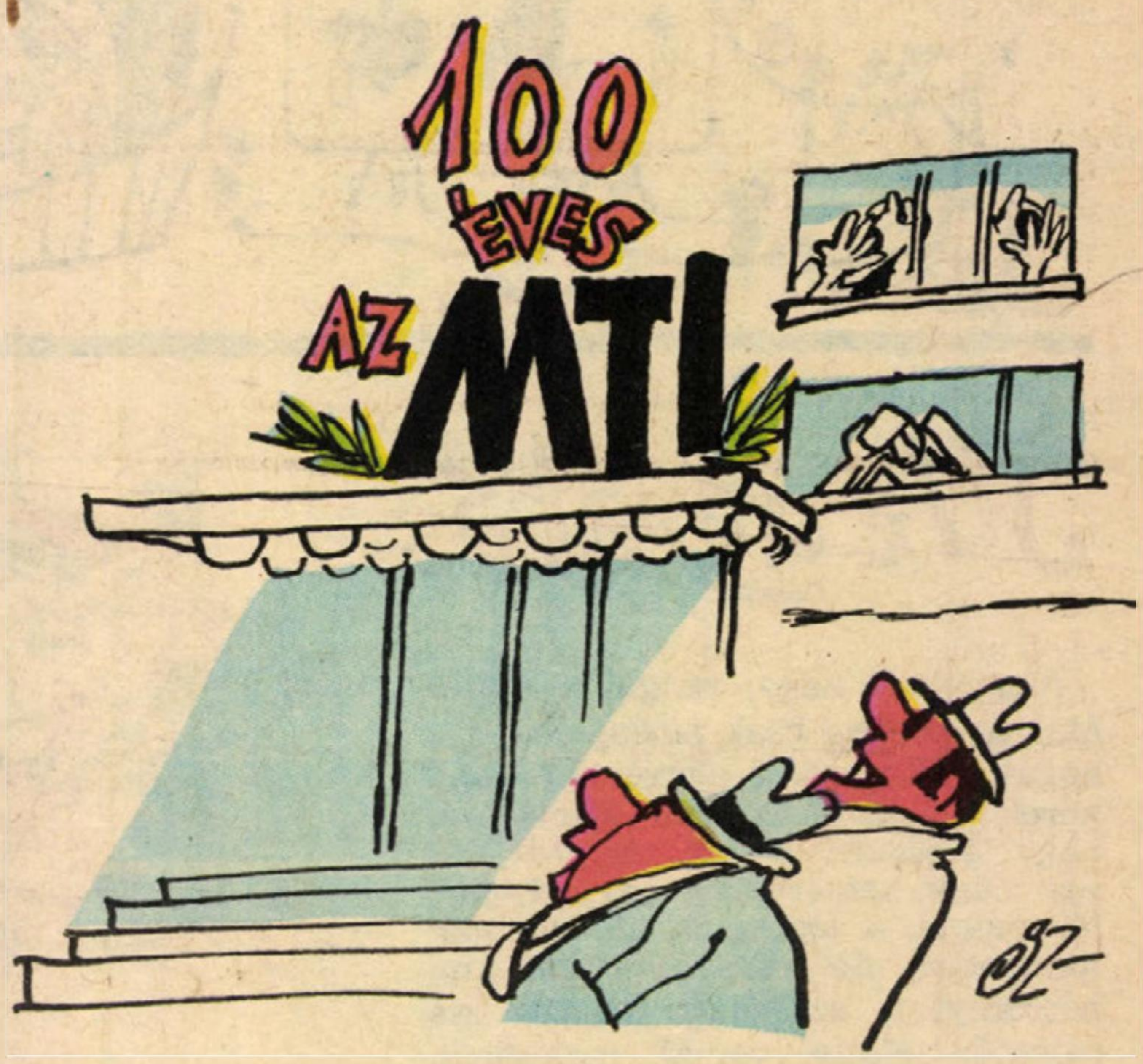
KISZIVÁROGTATÁS

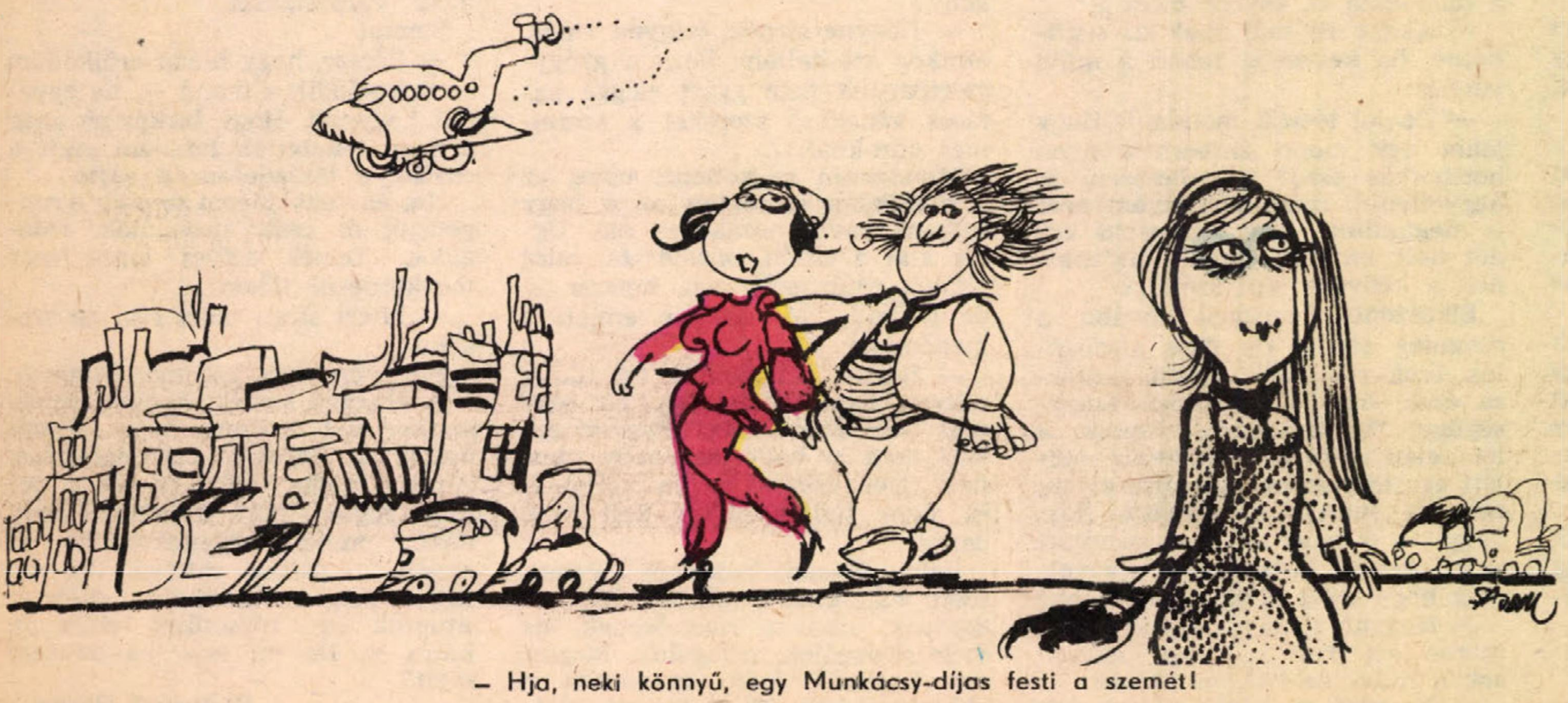
ENERGIATAKARÉKOSSÁG

– Igazán megcsináltathattad volna már a benzintartályt...!

– Végre egy friss hír!

– Hja, neki könnyű, egy Munkácsy-díjas festi a szemét!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

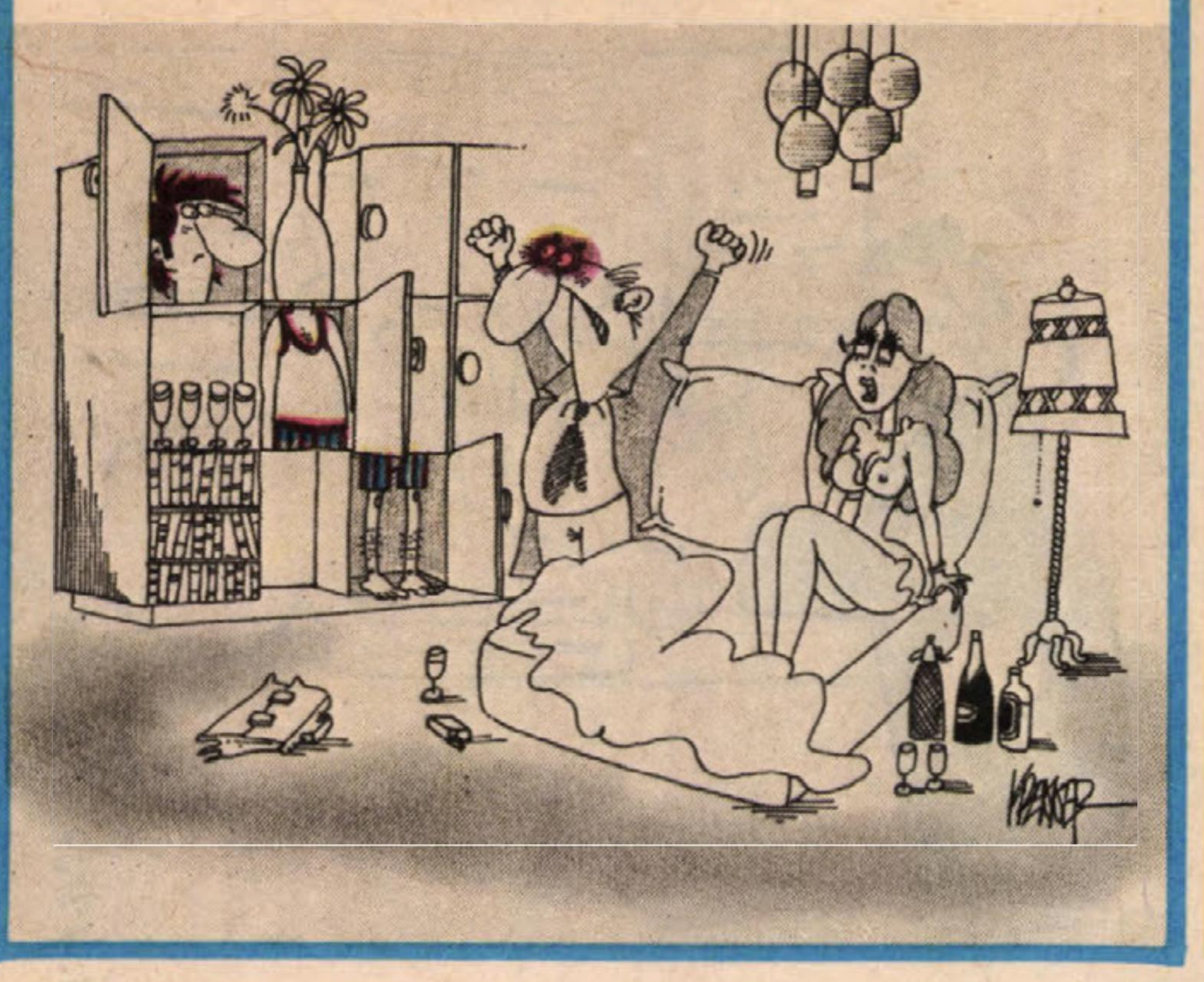
A csinos Szilvia közli a barátnőjével:

– Péter meghívott holnap piknikre.

– Piknik? Ugyan mi az? – kérdi a barátnője.

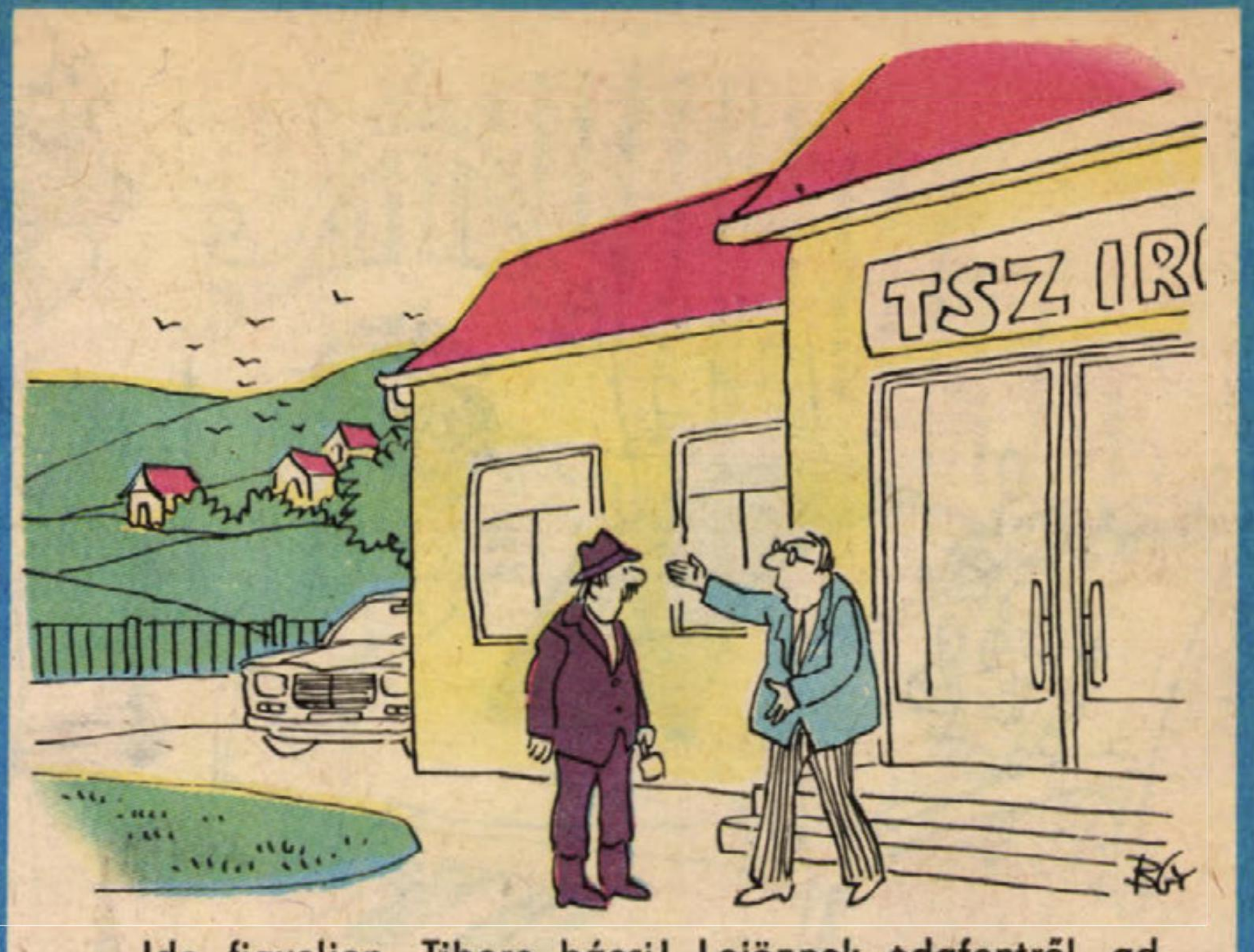
– Hát, pontosan magam sem tudom, de óvatosságból előzőleg mindenesetre megfürdöm...

ELEMES BÚTOR

Kiss megszólítja Nagyot az irodában:
— Jenő! Mit csinálsz?
— Semmit.
— Ha befejezted, szólj, mert ideje volna már hazamenni!

– Ide figyeljen, Tiborc bácsi! Lejönnek odafentről, addig maga kimegy a szőlőbe a kereplővel!

PALACK

Most meg az van, hogy a Dózsa legutóbbi kupameccsén valaki bedobott egy üveget a pályára, és ezt aztán az UEFA 1600 svájci frankra értékelte.

Felbocsátanék ebben az ügyben néhány lelkendező ballont, mert azt hiszem, valami egészen nagy dologra bukkantunk. Íme, bizonyos végsőkig specializált, de túlzott ráfordítást mégsem követelő tevékenységgel így hozhatjuk egyensúlyba a külkereskedelmi mérlegünket. Az ismeretlen, ám feltehetőleg egyszerű szurkoló egyenesen a külföldi vendégekhez (futballistákhoz, játékvezetőkhöz) fordult: itt van, vegyétek szemügyre, és lássátok, ilyen remekműveket képes produkálni a magyar öblösüvegipar.

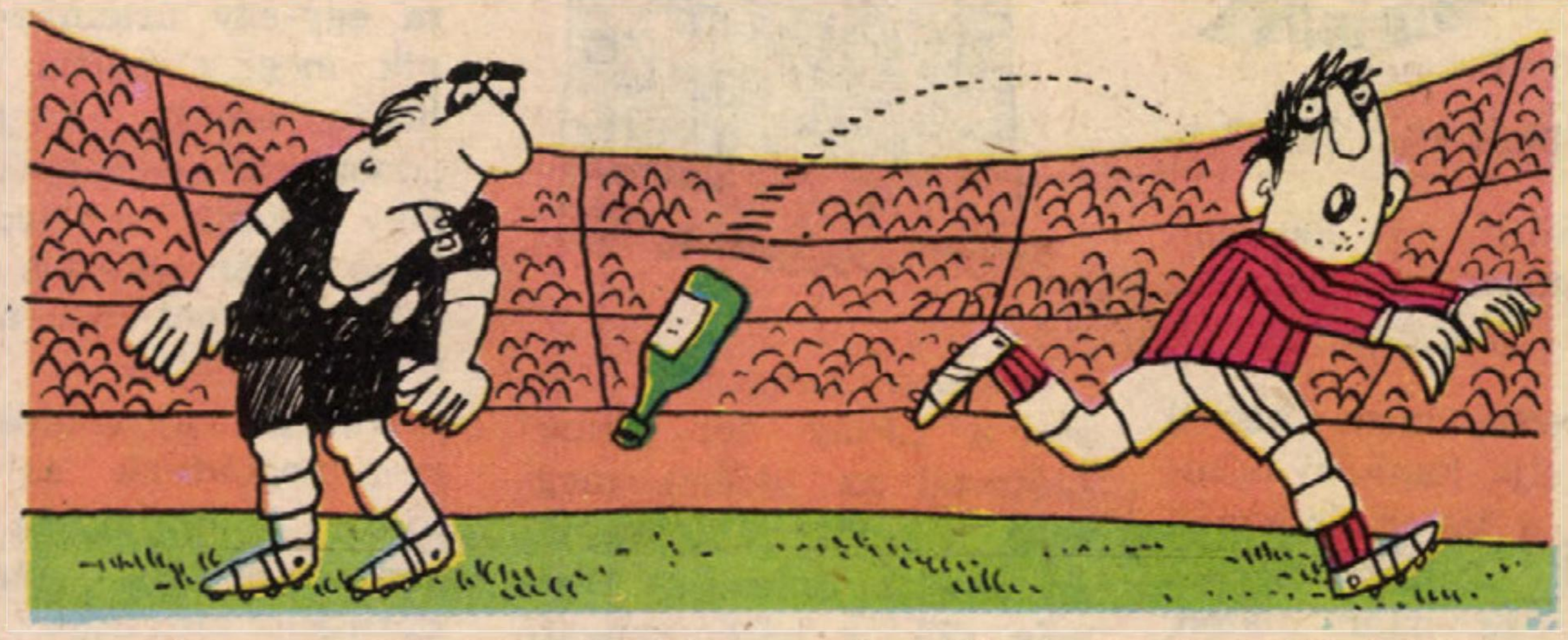
Számomra különösen vonzó, hogy a zord anyagiasság távol áll mindettől. A mi buzgó szurkolónk egy pillanatig sem gondolt arra, hogy száz üveg bedobásával 160 000, tízezer palack behajításával pedig egyenesen 16 millió svájci frankot is megkereshetett volna. Nem, ő egyetlen palackot dobott be, de az mestermunka volt a javából. Hiába, szerénység, mértéktartás, ez a siker titka. És egyben szívhez szóló szép üzenet, palackposta az egész világnak. Ide figyeljetek emberek, a csávolycsaholci öblösüveggyárat Rútszakállú Izabella, a nagy kelevéz ugyan 1319 tavaszán alapította a gépi berendezések azóta csak hanyatlottak, de Lejtmeneti-Vejtvinkel Zömötör, a szakma sokszoros veteránja, ez az egytagú szocialista brigád ma is képes minőségi öblösüveget fújni. Zömötör bá' kétméteres pipával fúj, hát nem csoda, ha irigyei nem látnak a pipától. A Lejtmeneti nemzetséget különben Tar Bernadett, a lágyszívű inkvizítor bosszúból telepítette erre a vidékre, mert a Kőbölcs-felkelés során egy követ fújtak Hercegovinával. Az üvegfújásra akkor tértek át, amikor már erről a tájról is elfújták minden követ, mert a fújás a vérükben volt és akkor már fújhatták. Lejtmeneti-Vejtvinkel Zömötört fehér asztal mellett olykor ma is elragadja a hév és ilyenkor felkiált:

— Vágjon szájba valaki, hercegóc gyerek vagyok, bírom!

Ennek köszönhető, hogy az agg Zömötör szája már egészen cakkos, hiszen másként nem is tudná azt a merőben egyedi és öblös végakkordot belefújni a palackba, amely az igazi mestert a kontártól megkülönbözteti.

És ez mind gyönyörű, és nem az akadékoskodás, hanem a javító szándék vezérel, amikor a módszer további javítását sugallom.

Alig vitatható, hogy még nagyobb sikerre számíthatnánk, ha a jövőben nem üres, hanem borral telt palackokat hajigálnánk a pályára. Igaz, az idei szüret némiképpen elmaradt a várakozástól, de avatott pincészeink némi répa-

söpredék és kevés körömlakk hozzáadásával merőben tájjellegű fajtaféleségeket tudnak előállítani, mint amilyen a bazsalikai bicskanyitogató, a rokfortillatú leányka és a légypapír-bukéjú homoki mejjbevágós. Ahogy a nagy Szarmata-földségen kenyérrel és sóval fogadják az idegent, úgy hajigálnánk mi pecsételt butéliákat a külföldi futballisták fejéhez. Ez csakhamar a honi folklór szerves részévé válna, mint a busójárás meg a kakasütés, és akkor messzi földről zarándokolnának hozzánk az idegenajkú játékvezetők, versengve hajtván fejüket az alacsonyan röpülő palackok alá, a Belker-kölcsönző pedig hatalmas üzleteket bonyolíthatna le bukósisakok forgalmazásával. Ebben az esetben aztán nem 1600, hanem akár 2000 svájci frankot is felszámíthatnánk palackjáért.

Na itt van, ni.

Most meg azt hallom, hogy az 1600-at nem is mi kapjuk, hanem nekünk kell fizetünk. Büntetésképpen.

Hát nem tudom. Annyi bizonyos, hogy a közeli Vidám Parkban olcsóbban is hajigálhatott volna az ismeretlen, ám kétségkívül egyszerű szurkoló. Talán elég, ha a „Dühöngő konyha", valamint a „Kapd be a kecskémet" című szórakoztatóipari üzemegységeket említem. De hát mindegy, az 1600 svájci frankot végül úgyis a klub fizeti, alighanem a központi támogatásból és akkor már ez is a honi folklór szerves része: így mulat egy magyar úr — ha az állam fizeti.

És akkor már csak egyetlen kérdés marad nyitva.

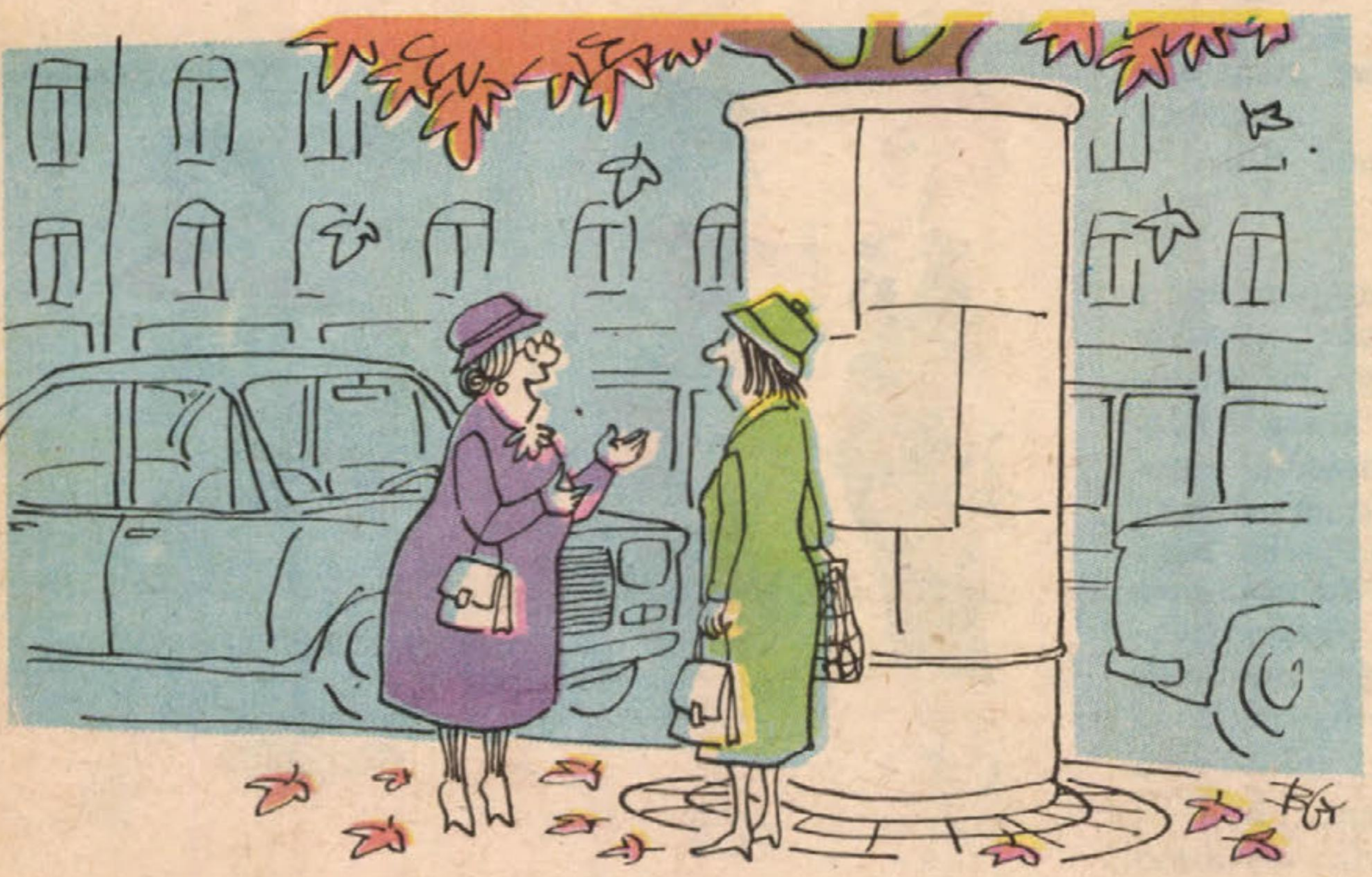
A Dózsa ugyanis igen gyengén futballozott azon a mérkőzésen. Hát akkor tulajdonképpen kit akarhatott eltalálni a mi huncut szurkolónk azzal az öblösüveggel?

De erről majd legközelebb.

Dugóhúzót mindenki hozzon magával.

Peterdi Pál

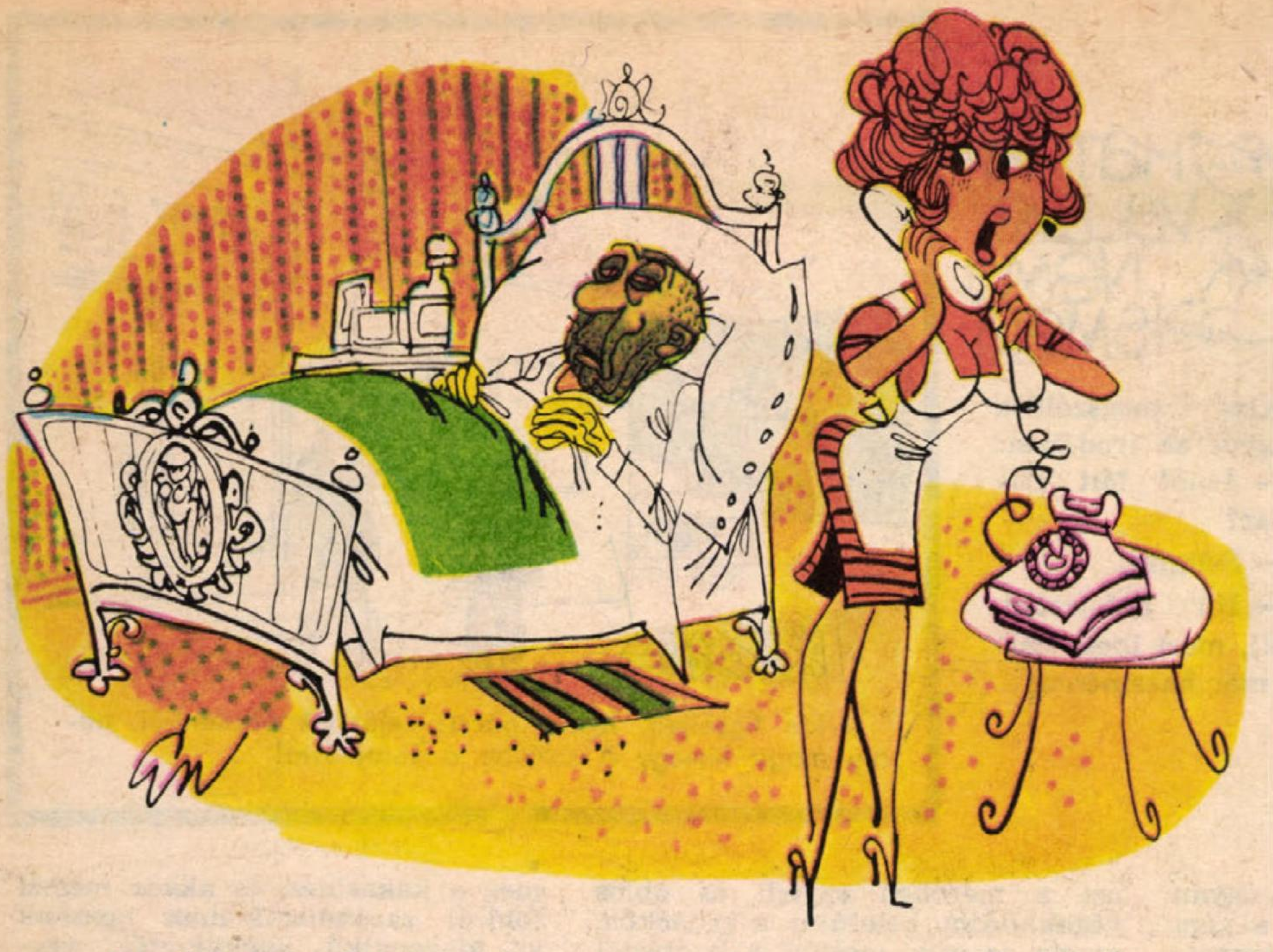
VILMA NÉNI

– Én addig nem leszek pesszimista, amíg Európában is irigyelnek minket!

ÁTMENETI MEGOLDÁS

– Jaj, doktor úr! Szörnyű tudatzavar lépett fel a nagypapánál, futballmecscset akar nézni!

ŐSZI SZÍNEK

– Ilyen árnyalatút kérek!

TORONTÓI ÉS NEW YORK-I

SZÓSZÖCSKÉK

Van a madárnak egy nagy előnye az emberrel szemben: a repüléstől nem zsibbad el a feneke.

*

Két nappal elutazásom előtt újra megnéztem a tévében az Eladó kísértetet, melyben egy amerikai milliomos megvásárol és téglánkint szállíttat át az Újvilágba egy kísértetjárta skót kastélyt.

Ez történt vasárnap. Majd a sors szeszélye folytán szerdán már ott álltam Torontóban a Casa Loma nevű kastély előtt, mely valamikor, a harmincas években, a film alaptörténetét szolgáltatta. Be is kukkantottam — sajnos későn. A kísértetet már eladták belőle.

*

Kanadában a legcsekélyebb faji diszkrimináció sincs. Csak éppen...

Sütkéreznek a tolókocsiban ülő öregek a Peter Pan park meg az Amsterdam Square fái között. Az ápoló, illetve kísérő személyzet tagjai mögöttük trécselnek, a padokon. Mit mondjak? A tolókocsikban még véletlenül sem látni színes bőrű személyt; a kísérők között viszont fehér embert nem sikerült fölfedeznem.

Odébb teniszpályák a St. Clair sugárút és a Yonge Street sarkán. Nagy forgalmat bonyolítanak le. A teniszezők kivétel nélkül fehérek. A vonalmeszelők viszont úgyszintén kivétel nélkül négerek. Érdekes, nem?

Diszkrimináció azonban tényleg nincs.

*

— Hiszed, nem hiszed — újságolja kanadai rokonom —, a takarítónőmnek huszonöt dollárt fizetek havonta. És akár hiszed, akár nem: saját háza van!

— Hiába, no, ez már csak egy gazdag ország — felelem. — Mellesleg én is huszonöt dollárt fizetek a takarítónőmnek Pesten. Igaz, forintban. És mit tesz isten? Neki is van háza.

*

Kedves házaspár New Yorkban. Elbeszélgetek velük. Mondom nekik: úgy hallani, nem valami híres a közbiztonság a városban.

— Nem olyan veszélyes — válaszolják. — Tudja, hogy van ez. Az emberek mindent fölfújnak.

Aztán kiderül, hogy egy ízben már a férjet is megkéselték két dollárért (fényes délben!) narkóéhes süvölvények az utcán; egy ízben meg a feleségre rontottak rá.

— Hát persze, hogy nem olyan szörnyű a helyzet — kacsint a beszélgetés harmadik résztvevője. — Utóvégre a 9 millió New York-i között még mindig van egymillió, akit még nem támadtak meg közterületen.

— Persze — mondom. — Bizonyára ez az a millió, amelyik támad.

Vanessa Redgrave filmje, a „Play for Time” (Játsszál az időért) megrázó alkotás. Föleleveníti Auschwitz rémségeit, Mengele doktor hátborzongató alakját, meg a rabokból verbuválódott zenekart, mely az időnyerésért, az életért muzsikál, míg csak föl nem szabadul a tábor.

De nini, mit látok? Ezek a felszabadító katonák itt... hisz ezek *amerikaiak!* Hogy kerülnek ezek Auschwitzba?

Ezt a lágert tudtommal *szovjet* csapatok szabadították föl, még 1944-ben, olyan időpontban, amikor a filmre álmodott amerikaiak még a nyugat-európai fronton hadakoztak. Lehet, hogy ezt manapság nem „sikk” tudomásul venni Nyugaton? Hm.

*

Alkalmi szállásom egész csinos helyen: Jackie Onassis úrhölgy és Mister Rockefeller lakása közt volt. A tizenhetedik emeletről ráláthattam a már alkonyatkor teljesen néptelen Central Parkra, meg a világ egyik legforgalmasabb sugárútjára, melynek járdáján egyetlen halandó lélek nem sok, annyit sem láttam ballagni. Íme a szabadság egyik sajátosan amerikai válfaja: az életféltés szabadsága.

Az előbbiek alapján aligha tekinthető véletlennek, hogy ezen a városfertályon nincsenek gombnyomásra nyíló kapuk meg liftajtók. A gombnyomásra egy-egy úriember jelenik meg, s nyitja emezt, hozza amazt. A nevük: „doormen” — ajtónállók. Úgy látszik, a civilizáció felső fokán sikerült elérni, hogy a gépet már az ember helyettesíti.

Ám az ajtónállókat is meg-megöldösik az útonállók. A hír aztán gyorsan terjed. Ha tegnap két dórment kinyírtak, a város mára már öt áldozatról vél tudni. Minél fogva megállapítottam: Európában dolmenek és menhírek vannak, Amerikában dórmenek és rémhírek.

*

Egy csinos New York-i vicc.

A lord átruccan Európából a felhőkarcolók városába. Vendéglátói a legkülönfélébb programokat kínálják neki.

— Megmutatjuk a Szabadság-szobrot.

— Szobor? Nem kell. Egyet már láttam Londonban.

— Akkor hát a Hudson folyót?

— Folyót? Nem kell. Egyszer már megnéztem a Temzét.

— Elvihetjük a Guggenheimbe, festményeket nézni.

— Festmény? Nem kell. Egyet már láttam otthon.

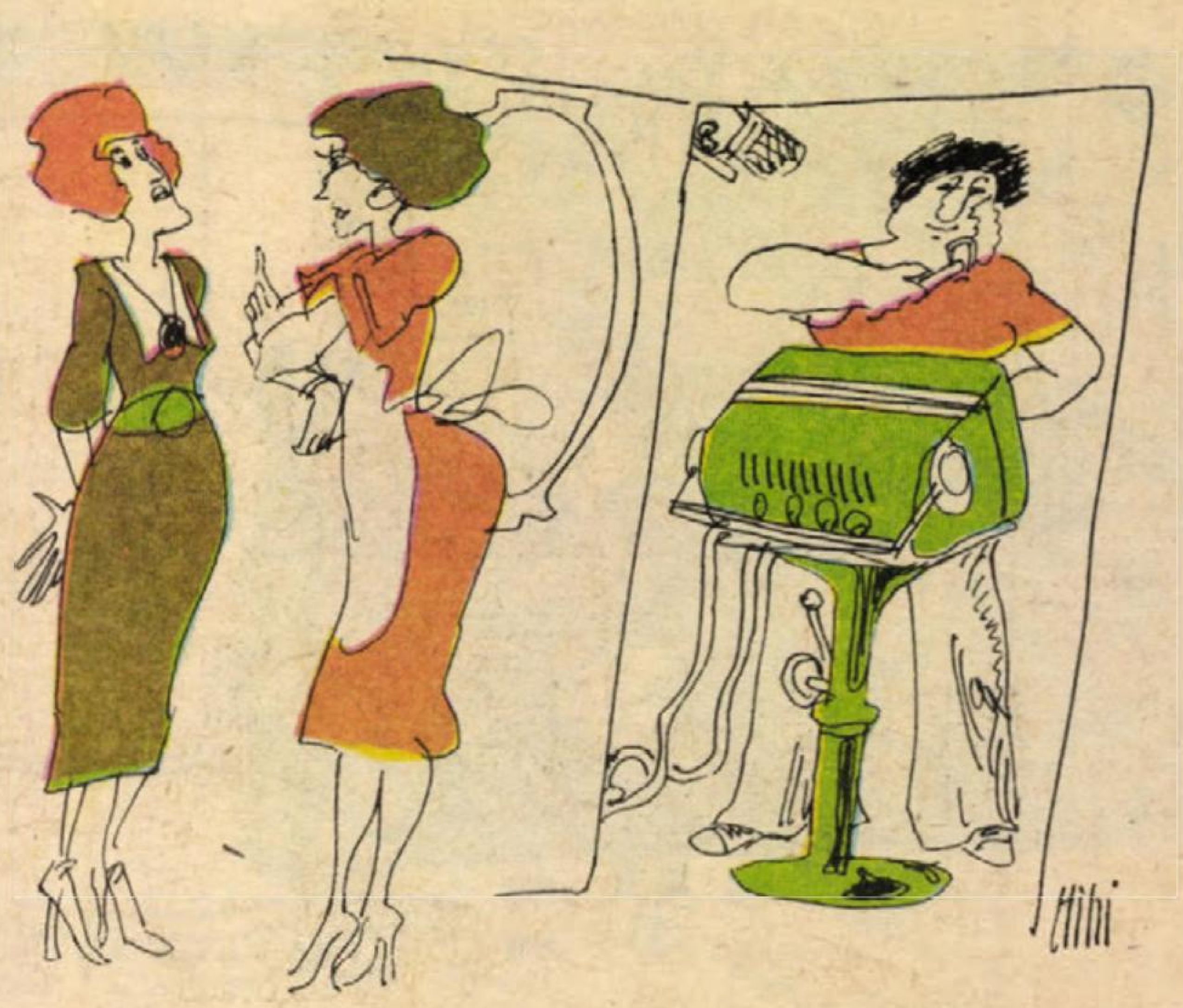
— Óhajt netán egy szép operaelőadást a Metropolitanben?

— Operát? Köszönöm, nem. Egyszer már voltam operában a fiammal.

— Á, a kedves fiával? Ha nem csalódom, egyetlen gyermeke, nemde?

Timár György

TÉVÉ-SZEMÉLYISÉG

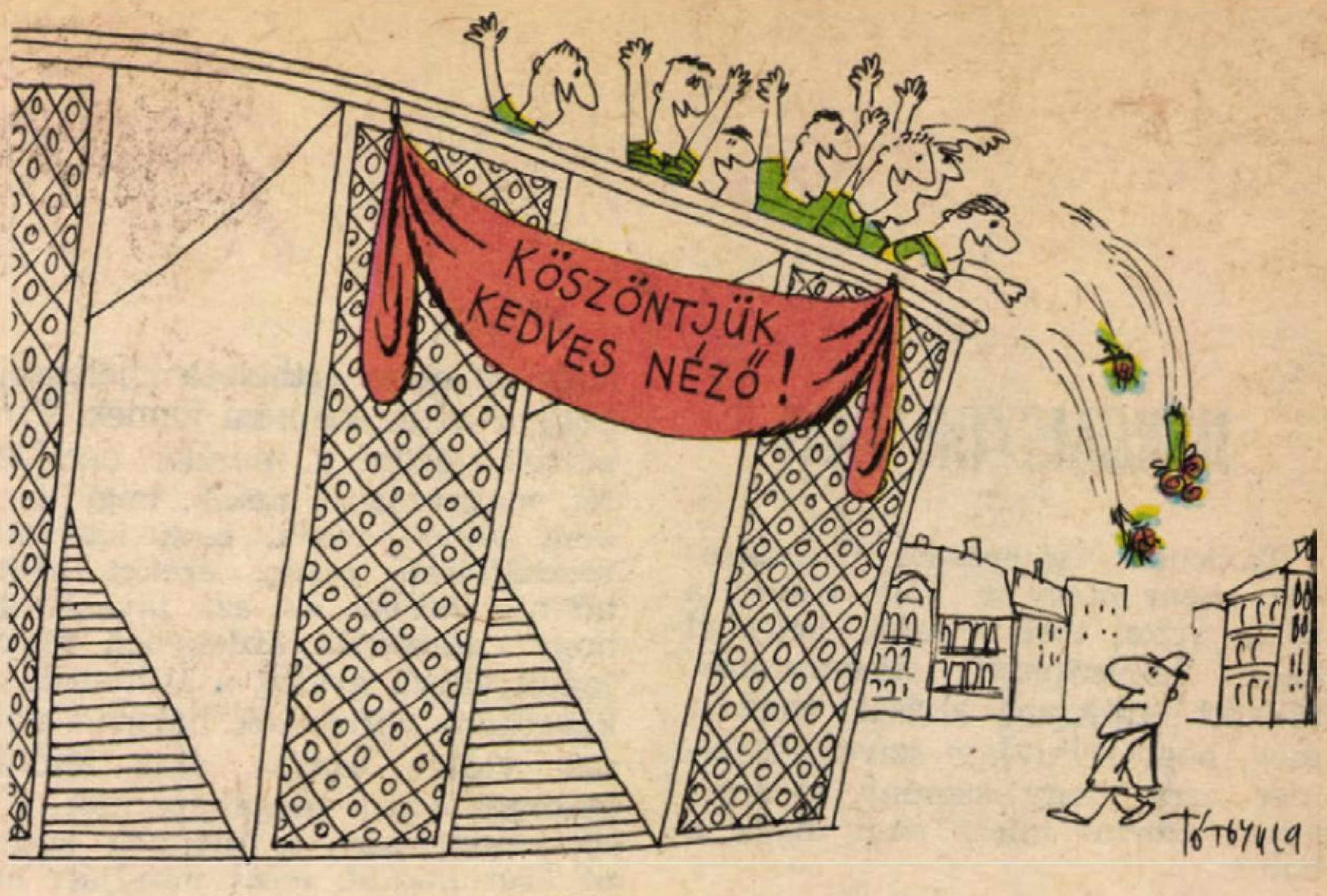

– Újabban tükör helyett monitorban borotválkozik...

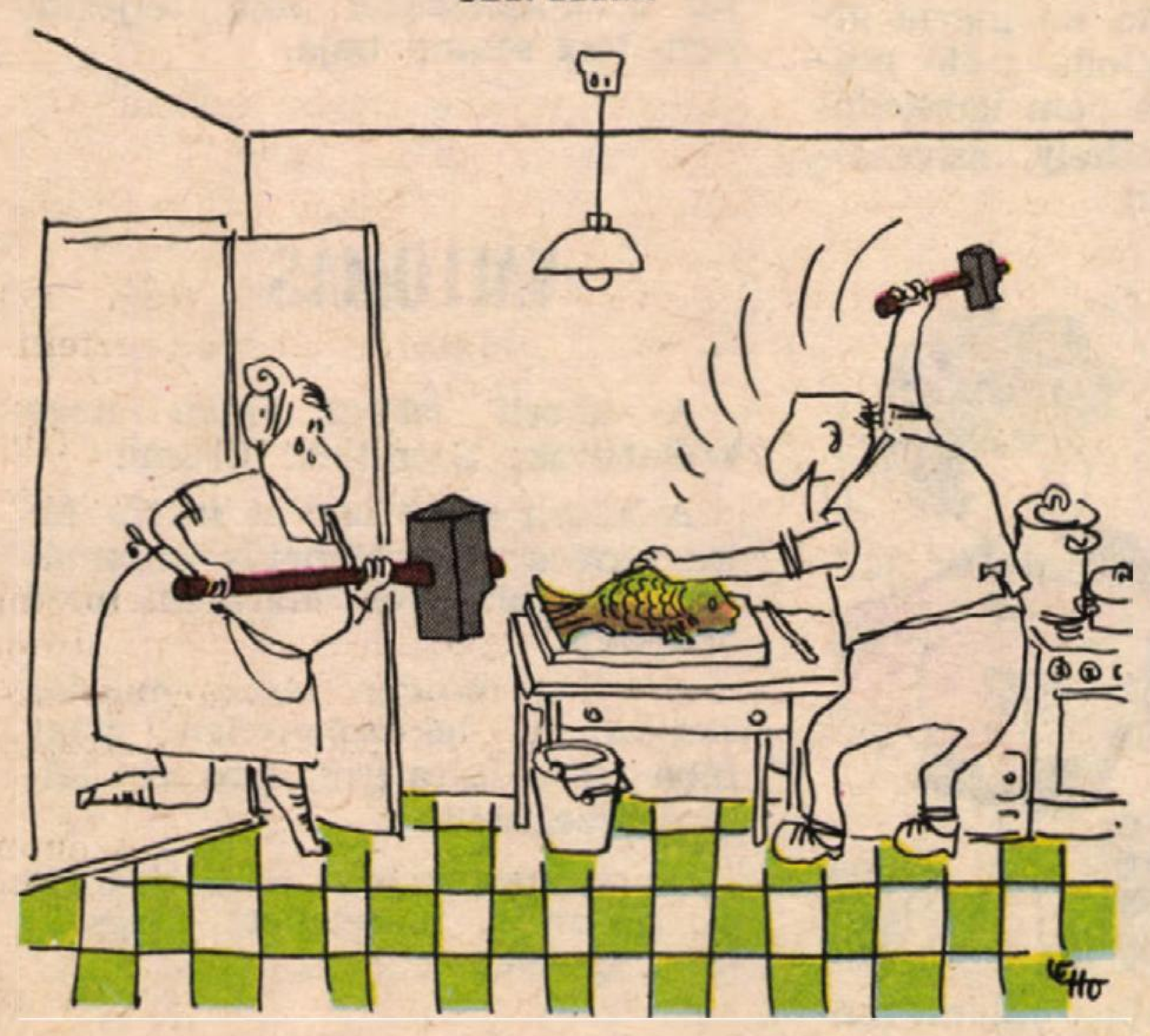

– Ha ennyire a szívére veszi, inkább visszavonom a panaszomat!

ÖRÖM A NÉPSTADIONBAN

SZÉPLÉLEK

TÚL VAN BESZÉLVE

Bekopogok délben a főnökömhöz, hogy kivennék három napot az évi rendes terhére, mert jönnek a vizesek, szétbontják a fürdőszobát, ugyanis nem lehet megállapítani, hogy alattunk a beázás...

— Túl van beszélve — szakít félbe határozottan —, eredj, írasd ki magad Klárikánál.

Eredek, de míg a folyosón a titkárság felé ballagok, azon tűnődöm, hogyan érthette félre szavaimat a főnök, hisz az műszaki képtelenség, hogy az alattunk lakó mennyezete a sok beszédtől ázott volna át.

A titkárságon kiíratom a három napomat, Klárika érdeklődik, nem tudnék-e valami filmet ajánlani neki.

Elgondolkozva mormolom a címeket, látom, hogy a Bosszúvágynál fölcsillan a tekintete.

— Nem, nem — mondom gyorsan —, az nem a maga finom lelkének, törékeny idegzetének való. Szedhetné utána a nyugtató pirulákat, hogy ne sikoltozzék álmában. Még én is, kemény, viharokban edzett, karakán férfi létemre...

— Túl van beszélve — legyint Klárika, és már keresi a telefonkönyvben a mozi számát, hogy jegyet rendeljen.

Tessék, ő is félreértett! Még hogy a Bosszúvágy túl van beszélve?! Ellenkezőleg. Túl van lőve, szúrva, ütve, öldökölve, valósággal túlóráznak benne a halott-

kémek. De már késő, Klárika már elbűvölő hangon tárgyal a pénztárral.

Visszamegyek a hivatali szobámba, elkezdem mesélni a kollégámnak, hogy kora reggel, amikor a kutyával sétáltam, egy Trabant megtámadott egy Zsigulit a Markó utca és a Szemere utca kereszteződésében.

— Sérülés? — néz föl a papírjaiból.

— Képzeld — tájékoztatom boldogan —, hál' istennek senki sem sérült meg. Még súlyosabb anyagi kár sem keletkezett, majdnem baráti találkozónak volt tekinthető, mint a nagypolitikában. Csak a Zsiga popsiján tört el a dekli a lámpa fölött, minthogy olyan szögben történt az ütközés...

— Túl van beszélve — int le a kollégám, és visszabújik a papírosaiba.

Egészen elképedek. Mi van túlbeszélve?! A csattanás? A Zsiga hátsója? A találkozási szög? Vagy már senkit nem érdekel a mondókám, nem érdekesek a sztorijaim, gyengén adom elő őket?!

Lelombozódva látok neki a munkámnak, de íme, most kollégám szól át hozzám:

— Kiköltekeztem — közli —, tudod, Zsuzsának semmi sem elég, adnál egy ezrest másodikáig?

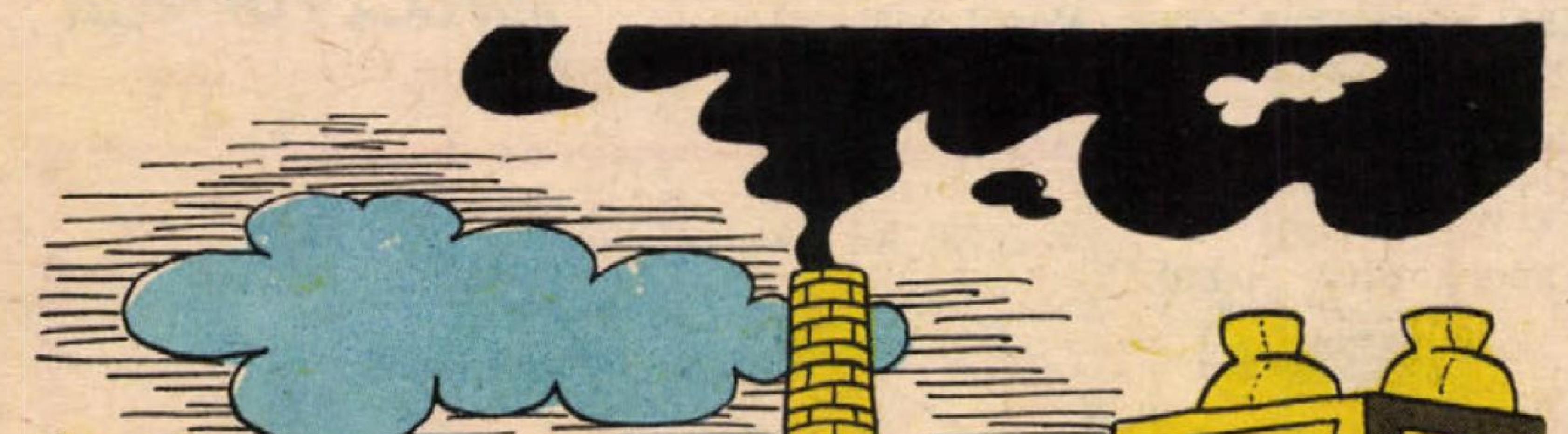
Együttérzően rázom meg a fejemet.

— Túl van beszélve. Zsuzsa is. Meg az ezres is. Meg a másodika is. De kaphatsz egy százast. Holnapig.

Mert közben azért én is kitanultam ezt a játékot.

Kürti András

HOLTVÁGÁNY

– Megelőztük a Nyugatot! Sikerült előállítanunk hazai fogyasztásra a szintetikus borjúhúst!

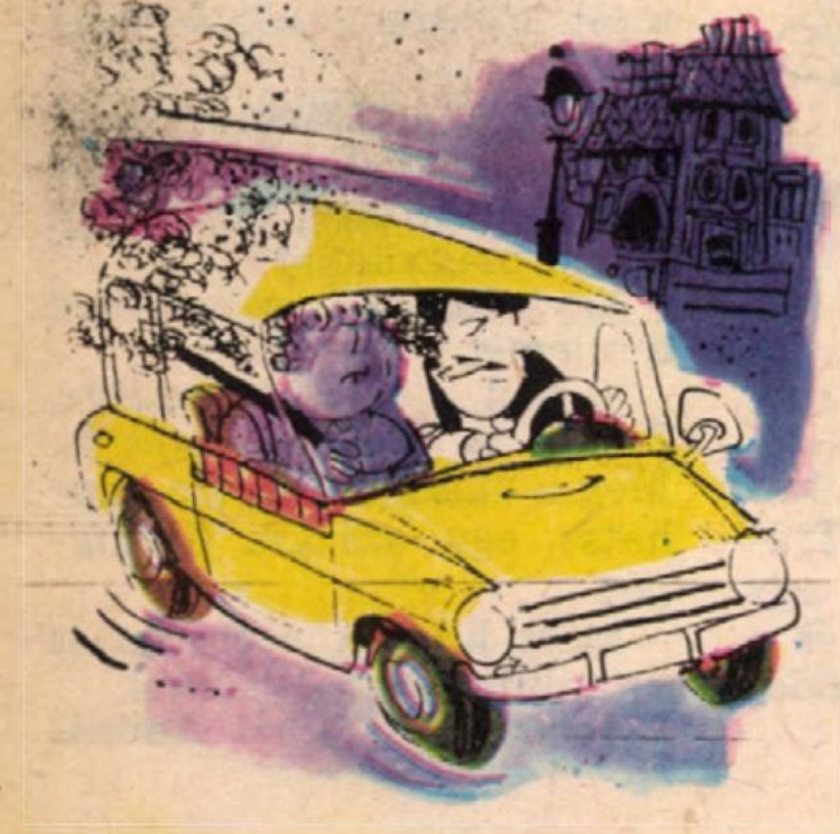
Csak úgy firkálgatok

HÁROMSZOR TAXI

Taxisofőr ismerősöm panaszkodik: nem megy a bolt. Kevés a pénz. Azon töri a fejét, hogy el kéne helyezkedni teherautónál. Mielőtt otthagyná állását, engedje meg, hogy felhívjam szíves figyelmét arra, hogy szerény véleményem szerint miért nem megy a bolt?

ELŐSZÖR: A MODOR

Sürgős rohannivalóm volt, lakásomhoz taxit hívtam. Kiálltam a kapuba és vártam. Öt percig, tíz percig. Tenyeremet ellenzőként szemem fölé emeltem, kémleltem a távolt, mint régi metszeteken a hajóskapitány. Föld, föld sehol. Kiálltam az úttest közepére. Nem jött a taxi. Végül is elhatároztam, hogy kimegyek a buszmegállóhoz. Három házzal odébb meglátok egy taxit. Ő az. Értem jött. Itt volt több hely, ide állt be. Eddig helyes is. De az rémálmában sem jutott eszébe, hogy a kocsiból kiszállhatott volna, és odafáradhatott volna ahhoz a kapuhoz, ahol a nyomorult megrendelő vár rá. Még neki állt feljebb. Miért nem nézek körül. Köszönni nem köszönt. Útközben dohányzott, meg sem kérdezte, hogy nem zavar-e?

MÁSODSZOR: A TAXIÁLLOMÁS

Vagy három héttel ezelőtt hatalmas és nehéz könyvcsomagot cipeltem, szerettem volna a belvárosban taxit találni. A Petőfi Sándor utcában, a főposta előtt van egy taxiállomás. Elhagyottabb szegény, mint egy háborús menyasszony, kietlenebb, mint a Szahara. Hétköznap volt, délután négy óra, csúcsforgalom. Egyetlen taxi állt benn, sofőr nélkül és mintegy kilenc várakozó. Körülbelül negyed óra múlva megjelent a taxi szőke, molett, negyvenes sofőrnője, annyit se mondott, hogy bocsánat, elmentem egy kávéra, annyit sem mondott, hogy jónapot, hátra se nézett, amíg egy asszony két gyerekkel, csomaggal bekínlódott a kocsiba, gázt adott, indult. Ezután negyven drámai perc következett, taxik suhantak el előttünk garázsmenet felirattal, felirat nélkül, foglalt jelzéssel, szabad jelzéssel, csak abban hasonlítottak egymásra, hogy egyik sem állt be. Egy idős angol úr a feleségével azt vitatta, hogy mi ez az érthetetlen jelenség, hogy a taxik ide nem jönnek. Próbáltuk védeni a mundér becsületét, magyaráztuk nekik, hogy ezek nem voltak taxik, csak speciális rendeltetésű taxik, ezeket szülő nőkhöz hívják és azt javasoltuk, hogy egészségük érdekében sétáljanak vissza gyalog a Hiltonba. A következő várakozók hárman voltak, vidám férfiak, akik félórás ácsorgás után megállapodtak abban, hogy nem is mennek taxin, az árát inkább most mindjárt elisszák az Anna presszóban, és távoztak. Öt óra után tíz percig egyetlenegy taxi sem állt be, hogy ezután mi történt, nem tudom, mert csomagostul elvánszorogtam.

Javaslatom, hogy a taxiállomásokat nyilvánítsák műemlékeknek, tegyenek rá emléktáblát, hogy valaha ide állt be az ismeretlen taxisofőr, hirdessék ki a tévében, rádióban, hogy aki állomáson akar taxihoz jutni, az vigyen magával pokrócot és három napi hideg élelmet. Persze, volna olyan megoldás is, hogy a taxiközpont URH-szolgálata irányítson egy-egy kocsit oda, ahol üres az állomás.

HARMADSZOR: VÁRAKOZÁS

Ez a legvidámabb buli, telefonon taxit hívni. Első sikerélmény, ha van vonal, második, ha jelentkezik a taxiközpont, harmadik, ha megígéri, hogy küld kocsit. Ezzel körülbelül be is fejeződtek az örömök. Egy alkalommal ötven percnyi várakozás után vakmerően elhagytam őrhelyemet és nem vártam tovább. A szigorú Főtaxi Vállalat megrótt, kiküldte a számlát és én jámbor birka módra, vita helyett fizettem. Holott megkérdezhettem volna, hogy a központ miért faggat ki, miért kérdi meg telefonszámomat is, csak azért, hogy engem ellenőrizzen, vagy azért, hogy visszaszóljon, ha nincs kocsi?

Egyszer már tisztázni kellene, mire való a taxi? Nyilván arra, hogy valaki legsürgősebben eljusson úticéljához. Mire való a taxiban az URH? Nyilván, hogy a legközelebbi kocsi legsürgősebben odaérjen a rendelőhöz. Ha a központ gondoskodnék arról, hogy a város minden pontjáról, minden állomásról mindig legyen indítható kocsi, akkor tíz percen belül meg is érkeznének a rendelt kocsik.

Akkor a taxivállalat olyan volna, mint egy szolgáltató vállalat.

MI A JÓ ÉS MI A ROSSZ?

Egyik nagy kulturális intézményünk a város legislegközpontjából viszonylag rosszabbul megközelíthető helyre költözött. Hogy jó-e ez és kinek jó, azt nem én döntöm el.

A napokban oda kellett juttatnom egy vaskos kéziratcsomagot, de sehogy sem volt rá időm. Felhívtam az illetékes titkárságot és megkérdeztem, nem szokott-e küldöncük még a régi épületbe bejárni (ahol most is kulturális intézmények működnek). Megígérték, hogy ha a régi helyen adom le a csomagot, el fogják vinni onnan. Legnagyobb meglepetésemre a régi portás bácsi csak elkeseredett és heves vita után vette át a küldeményt, mondván, hogy a legszigorúbban megintették, ne merje átvenni a már nem oda szóló postát, elvégre a porta nem lerakodóhely, nem megőrzőhely, szívességeket nem vállalhat.

Ugyan ezen a napon valami egészen más dolog is történt velem. Óriási bevásárlást kellett eszközölnöm, szükségem volt egy műanyag kulacsra. Mentem egyik üzletből a másikba, nincs. Végül úgy gondoltam, a Rákóczi úton levő nagy konyhafelszerelési bolt, az Uránia mozival szemben, biztos tipp. Végigmentem az üzleten, a műanyagpultokon nem láttam kulacsot. Két nagyon ifjú leányzó rakodott a pultokon (egyiküket ha jól hallottam, Ildikónak szólították), tőlük kérdeztem, hol találok kulacsot. „Nincs" — és már nem is érdekelte őket az ügy.

Bosszankodva indultam kifelé a boltból, bosszankodva mondtam a pénztár közelében álló középkorú eladónőnek, hogy tessék, beszaladgálhatom a várost, egy ilyen egyszerű vacakért.

„De hiszen van kulacsunk" — mondta csodálkozva. Visszamentünk a műanyagpulthoz. A leánygyermekek neki is azt mondták, hogy nincs, és dühös pillantással néztek rám, mit ugrál ez a hülye vevő, ha egyszer már közölték vele. Ámde az idősebb eladó bement a raktárba, lement a pincébe és pár perc múlva felhozott *két hatalmas papírzsákot* telis-teli műanyag kulacsokkal, legalább háromszáz darabbal. De kereskedelmünk kiváló utánpótlásgárdájának e két tagja sokkal lustább és szemtelenebb annál, semmint hogy a pultról elfogyott árucikket utánatöltse, a kérdésre válaszoljon, a kérésnek utánanézzen, egyáltalán sokkal indolensebb és lustább annál, semmint hogy helye legyen a kereskedelemben.

A baj csak az, hogy a portást megintik, ha szívességből átvesz egy csomagot, a két taknyosnak, ha a kötelességét sem teljesíti, nem lesz semmi baja.

VALLOMÁS

A közeli iskola falán nagy krétabetűk: Szeretlek, Csumi.

A közeli szerb-horvát iskola falán ugyancsak krétabetűs vallomások egy bizonyos Marinka nevű hölgyhöz.

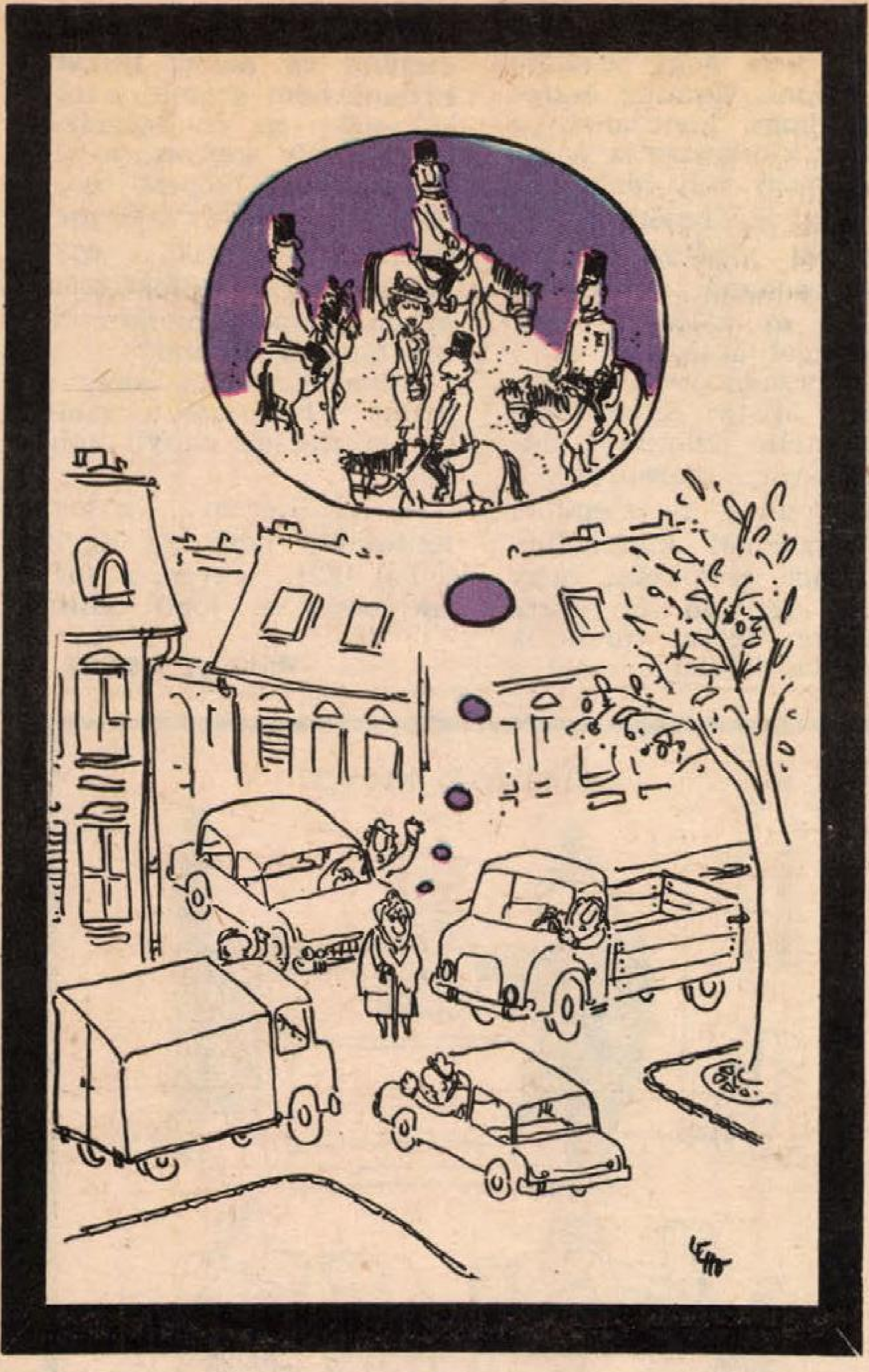
A világ minden táján, minden életkorban leküzdhetetlen vágy fába vésni, falra írni, égre írni feltörő érzelmeinket.

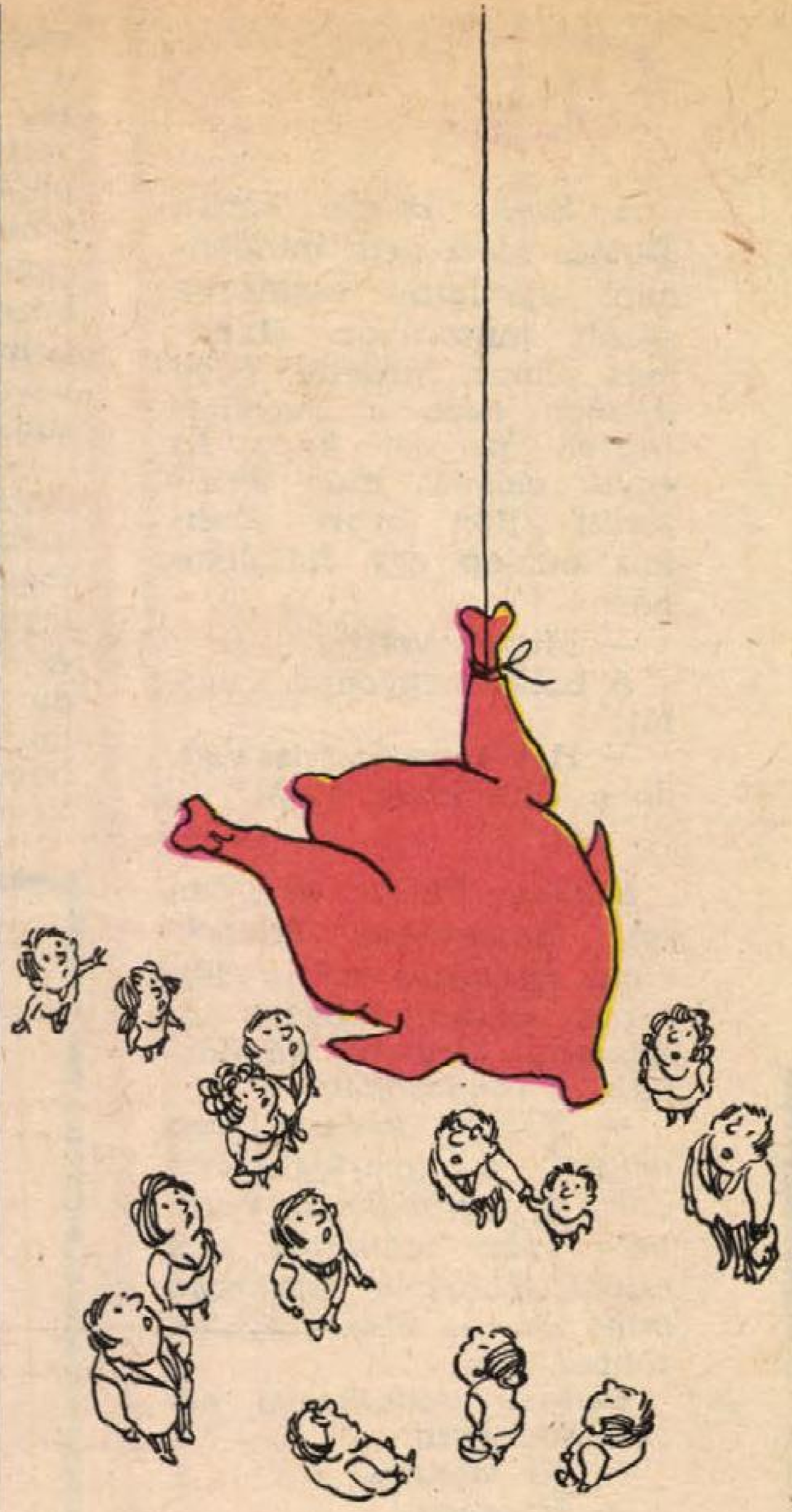
Ha ez meghaladja az egészséges és normális méreteket: megszületik az író.

Fehér Klára

– Mancika, tegye fel a „Tolvaj szarka" nyitányt!...

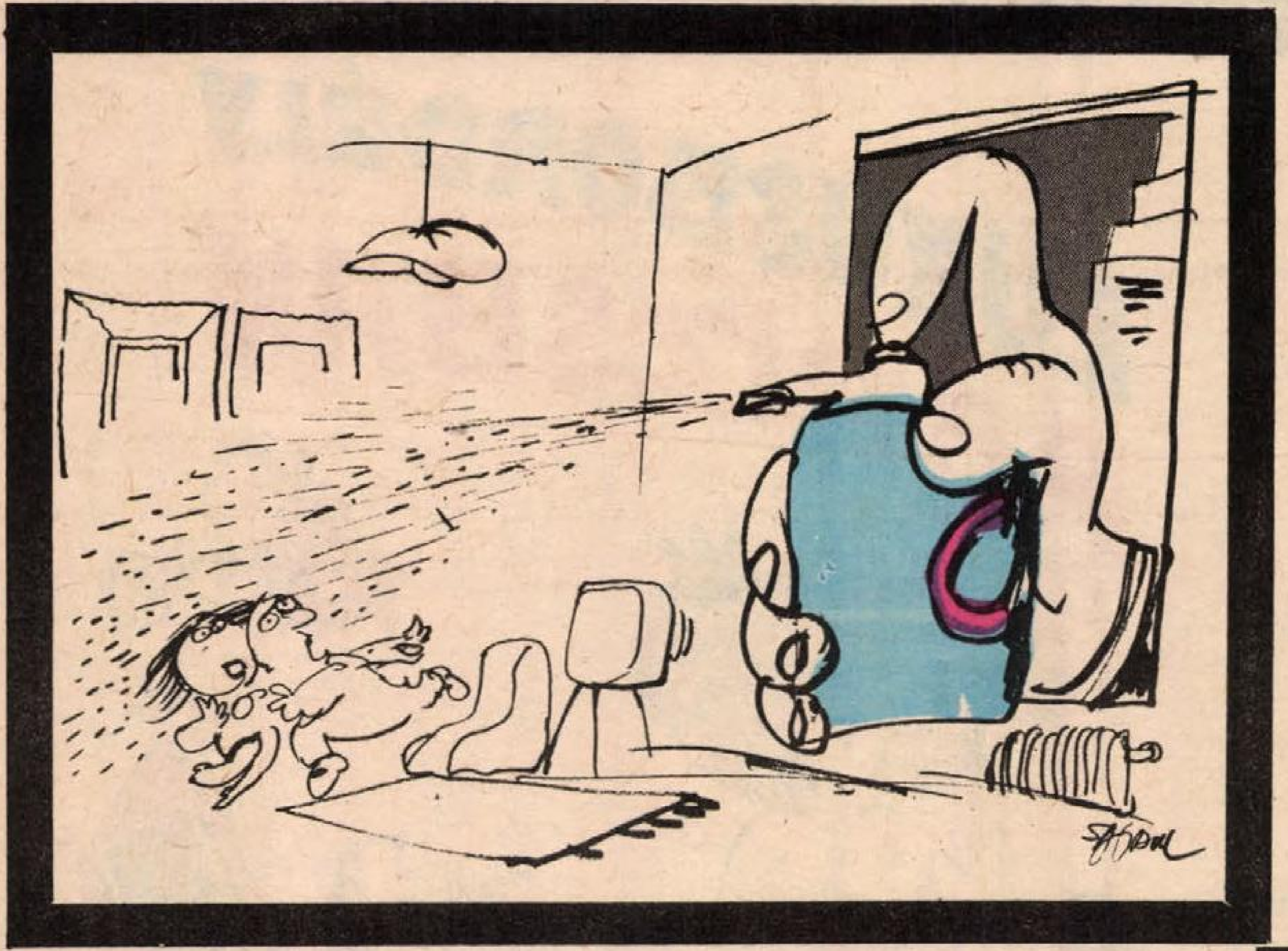

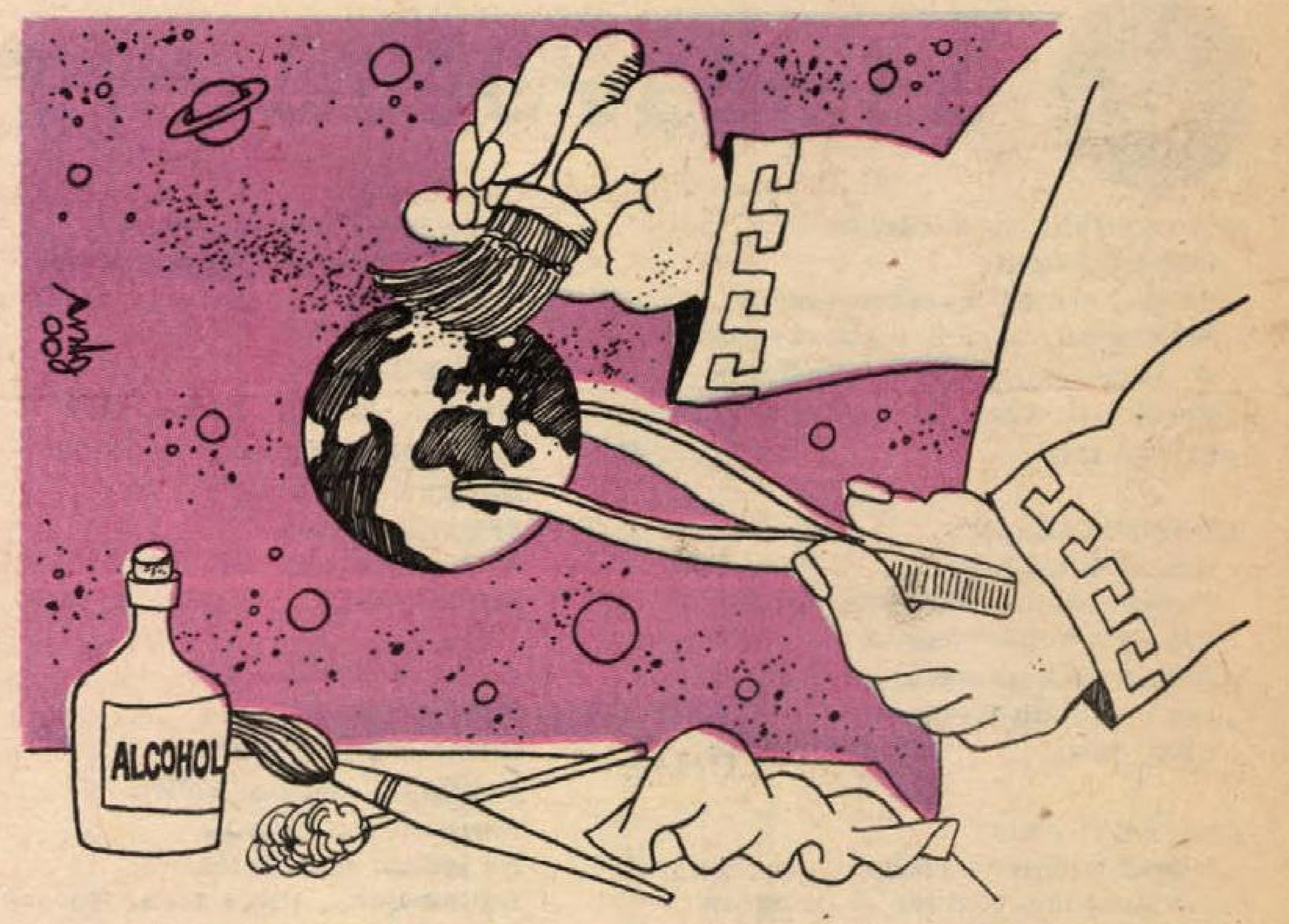

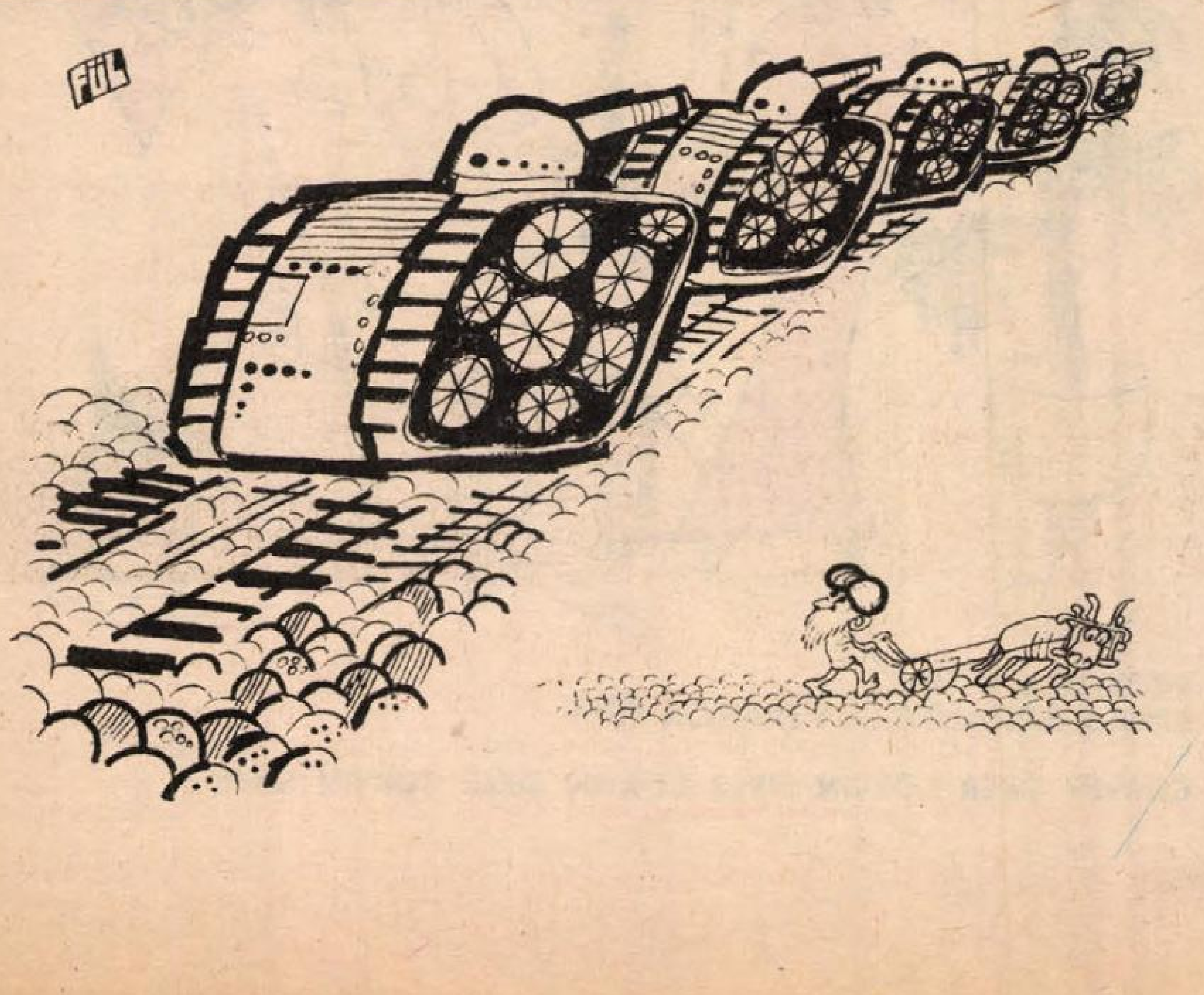

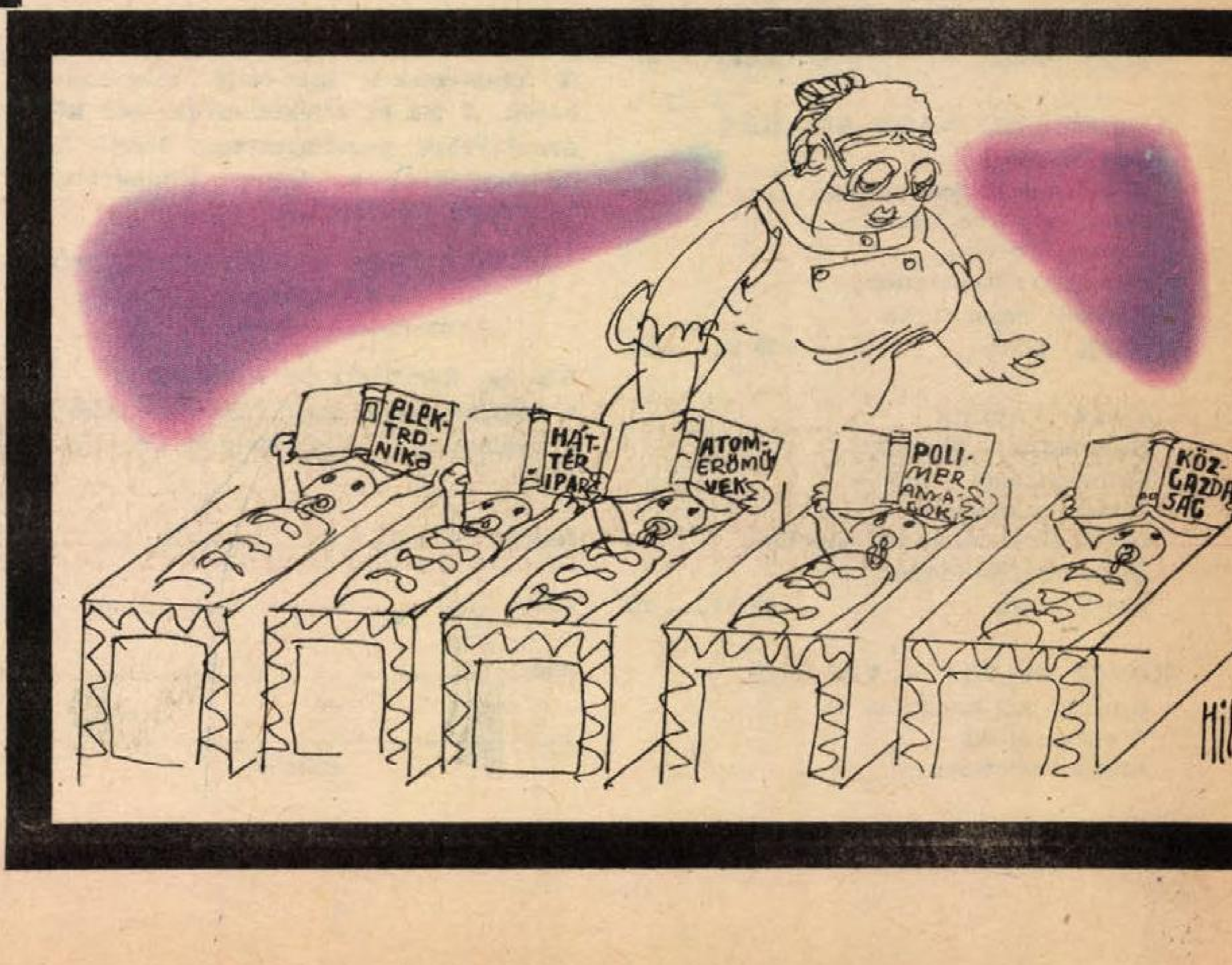
LEHOCZKI,
BRENNER
DALLOS,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,

Szép új világ

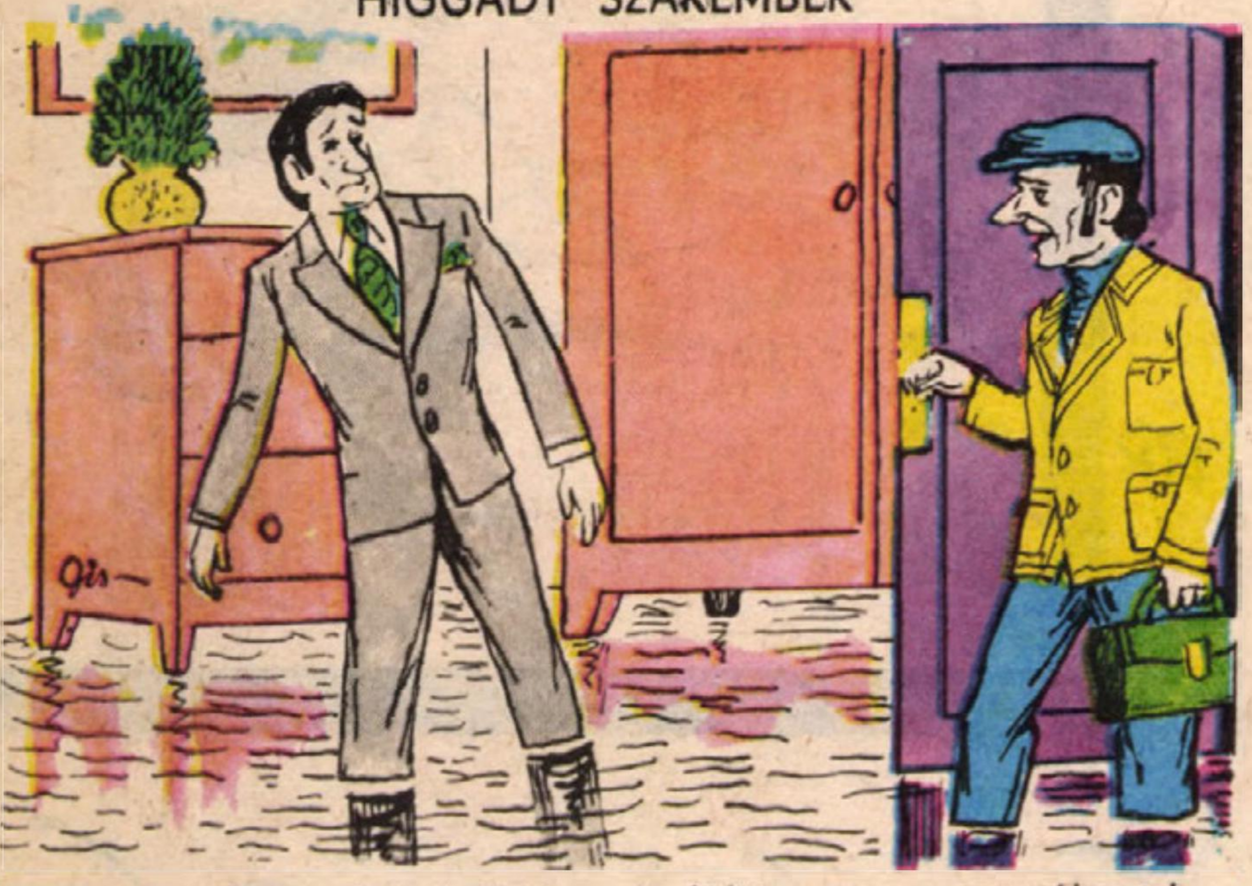

– Várj! Vége a munkaidőnek!

HIGGADT SZAKEMBER

– ... és ezért kellett mindjárt a gyorssegélyszolgálatot kihívni?

ZSÖLLYE

A Szent István körúti Tanács mozi nem mindennapi ajánlattal csábította nézőit műsorához. Hatalmas plakát hirdette, hogy minden néző a jegyéhez ingyen perecet kap! Az egyik előadás után a kijárati ajtón távozó bácsihoz odalép egy fiatalember:

— Milyen volt?

A bácsi megvonja a vállát:

— Hát a perec friss volt, de a film kissé avas!

*

Szuhay Balázs a „Van egy fantasztikus ötlete?” című televíziós műsor előtt kicsit méltatlankodva panaszolta Bednai Nándornak, a rendezőnek:

— Nagyon keveset fizet nekem a gyártásvezetés ezért a szereplésért. Verebély Iván semmivel sem csinál többet a műsorban mint én, és ezer forinttal többet kap!

Bednai csodálkozva nézett Szuhayra:

— Ki mondta?

— Verebély!

Bednai megértően bólintott:

— Hát mondd te is, hogy annyit kapsz!

*

Woody Allen nem szeret vásárolni. Zavarja a népszerűség, ugyanakkor mindig úgy érzi, hogy be akarják csapni. Nemrég észrevette, hogy kocsijának a pedálja kilukasztotta a cipőjét. Nem volt ideje hazamenni, így betért a legközelebbi cipőüzletbe. A boltos azonnal felismerte vevőjét és valóságos szózuhataggal árasztotta el:

— Micsoda öröm és boldogság, Mister Allen, hogy megtisztelte üzletünket látogatásával, szeretném a legnagyobb figyelemmel és készséggel kiszolgálni, de ehhez szükséges, hogy ön is segítsen és közös nevezőre jutva válasszuk ki azt a lábbelit, mely a legmegfelelőbb, legkényelmesebb és habár tudom, ez önnél nem számít, a legkifizetőbb az ön számára. Legyen oly kedves, a lehetőségekhez képest meghatározni, mi az elképzelése, mire vágyik ... egyszóval mi a legfontosabb az ön számára amikor cipőt óhajt vásárolni?

Allen megvárta, amíg a boltos befejezte, aztán szerényen csak ennyit mondott:

— Hát kérem ... a legfontosabb, hogy az egyik a bal lábra legyen, a másik pedig a jobb lábra!

Rátonyi Róbert

HÁTRÁNYOS HELYZET

– A szüleim mindent elisznak előlem!

AZ OLVASÓ OLDALA

SZERKESZTŐI UZENETEK

UNIVERSAL SZERVIZ Ipari Szövetkezet, Eger. — Önök azt válaszolják Juhász József panaszára (Ludas, 33. sz.), hogy olvasónk tv-készülékét alkatrészhiány miatt tudták csak oly nagysokára megjavítani. Ezt kénytelenek vagyunk elfogadni, de azt már nem, hogy: „Az érvényben levő rendelkezés szerint a 30 napon túli javítás esetén csak akkor adunk ki cserére jogosító igazolást, ha az ügyfél azt kéri". Szóval, ha félénkségből, tájékozatlanságból vagy együgyűségből nem kéri, akkor maradjon csak hónapokig cserekészülék nélkül a boldogtalan? Dehogyis jut eszükbe, hogy Önök szolgáltató szövetkezet, hogy tulajdonképpen elemi kötelességük legalább ennyivel kárpótolni a károsodott ügyfelet, hogy udvariasság, együttérzés, tisztes ipari és kereskedelmi szellem, civilizált együttélés és kulturált érintkezés egyaránt ezt diktálják? Mi lenne, ha hosszú javítás esetén megpróbálnák cserekészülékkel kárpótolni ügyfelüket akkor is, ha annak nem jut eszébe ezt kérni?

M. D.-né, Nagykáta. — Tőlünk kér felvilágosítást, joga van-e a nagykátai 1. sz. ABC-nek és vasúti presszónak nem visszaváltani az üres sörös, boros, pálinkás és üdítőitalos üvegeket? Talán a presszó nem kötelezett üvegvisszaszaváltásra, de az ABC bolt bizonyosan. Addig is, amíg ez az országosan rendezett kérdés Nagykátán is eldől, próbáljanak meg kevesebb alkoholt, és több üdítőitalt vásárolni.

FÜRJES ILDIKÓ, Ózd, Árpád v. út 20. — 3600. — Beküldte nekünk a Kazincbarcika Sütőipari Vállalat nylon bevásárló zacskóját, amelyen egyebek közt ezt hirdetik: „Táplálkozzon korszerűen, fogyasszon több péksüteményt!" Igaza van, ez ellentmondás, a korszerű táplálkozás éppen nem több, hanem kevesebb péksütemény (szénhidrát) fogyasztását jelenti —, de hát mit reklámozzon egy sütőipari vállalat? A kemencét?

A CÍMZETT VÁLASZOL

JOBB AZ ALFÖLD, MINT A TOTÓ!
(Ludas, 30. sz.)

A „nem vízálló" jelzés illet minden pántos, elől vagy hátul nyitott, díszlyukasztással ellátott lábbelit, amely konstrukciójából adódóan nem védheti meg a lábat külső nedvességtől. Ez természetesen nem jelentheti azt, hogy a lábbeli a talpán keresztül átnedvesedhet. Mivel a „nem vízálló" jelzés a nyári termékeknél félreértésekre adhat lehetőséget, ezért még ezévben a fogyasztói tájékoztató rendszerben változtatást tervezünk.

Markovits László,
o. v.
Könnyűipari Minisztérium

A KIS RABLÓBAN
(Ludas, 32. sz.)

Olvasójuk jogosan kifogásolta, hogy a Kis Rabló étteremben 3 cent röviditalt nem szolgáltak ki, ezért Horváth Tibor üzletvezetőt fegyelmi úton felelősségre vontuk és intézkedtünk, hogy az üzletben 3 centes hitelesített mérőeszköz legyen.

Dr. Tóth Sándor,
ig.
Pest-Budai Vendéglátó Váll.

MAHART-HAJÓN
(Ludas, 32. sz.)

Megállapítottam, hogy az étlap szerinti választék biztosítva volt. A mulasztást a pincér követte el (helytelen felvilágosítást adott), ezért felelősségre vontam s ismétlődés esetén kilátásba helyeztem leváltását.

Paskó György,
ig.
Utasellátó V. Mozgószolg. ig.

JEGYAUTOMATA
(Ludas, 33. sz.)

A jegykiadó készülékek működését rendszeresen ellenőrizzük, a meghibásodásokat kijavítjuk, a kifogásolt esetben az automata érmeválogató berendezése a kétforintos érmét nem fogadta el, mert érmeválogató berendezése egyforintosokra van beprogramozva. Ez szembetűnő helyen rajta van a jegykiadó automatán.

Sáfrán Andrásné
Panasziroda vezetője, BKV

CSONGRÁDI PÓTJEGY
(Ludas, 33. sz.)

Megállapítottam, hogy Csongrád vasútállomás személypénztárosa nem rendelte meg időben a MÁV Jegynyomdától a kész gyorsvonati pótjegyeket, illetve annak hiányában űrjegyet nem állított ki. Mulasztását fegyelmi vétségként tárgyaltuk, s előző mulasztásait is figyelembe véve, elbocsátottuk.

Dr. Susla János,
ov.
MÁV Igazgatóság, Szeged

TÜCSÖK és BOGÁR

Kovacs László (jobbról), a Volán kapusa igyekszik Kovács Béla előtt megszerezni a labdát, a Videoton—U. Dózsa (3-2) találkozón

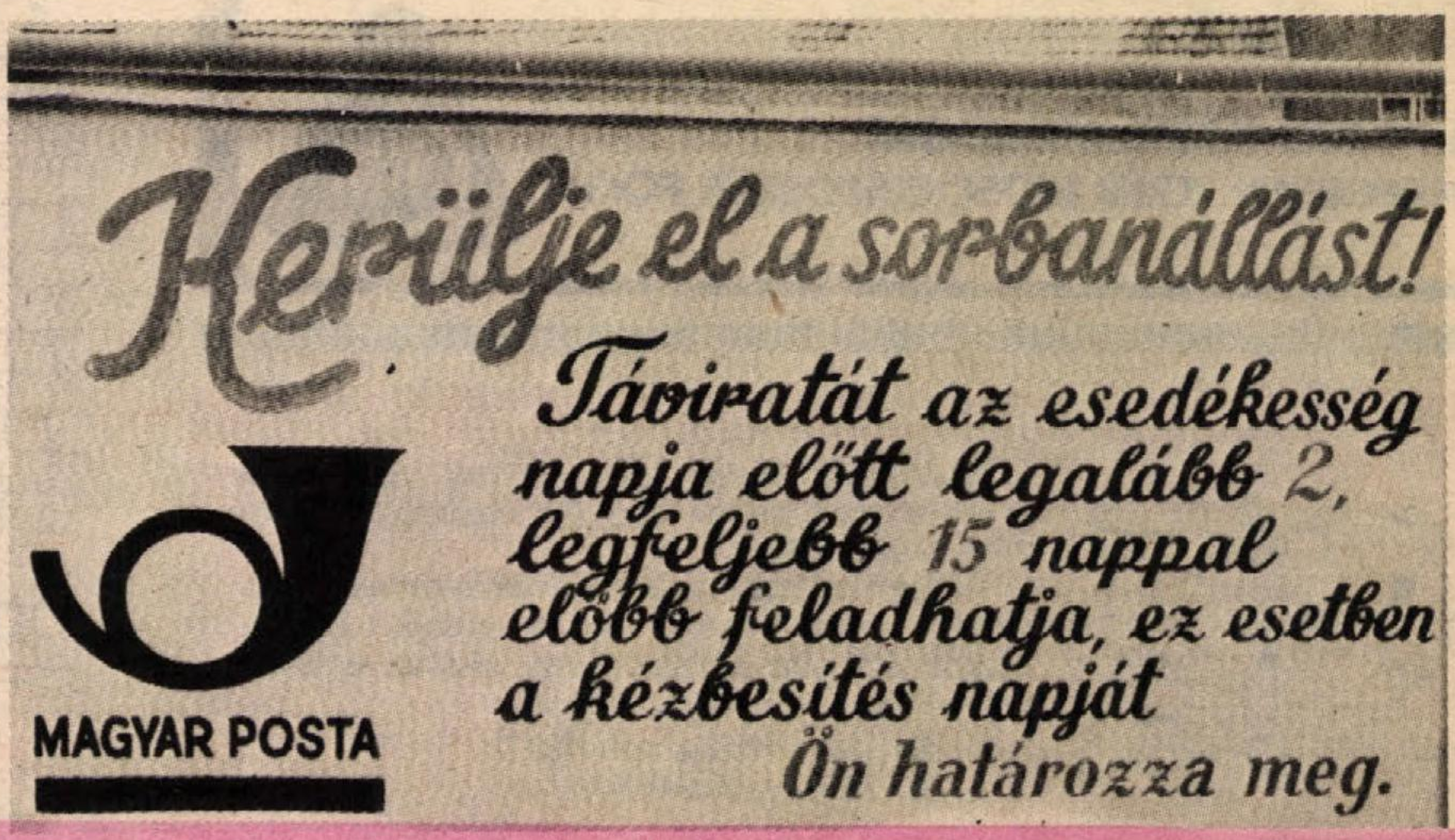
Hogyan kerül a Volán kapusa a Videoton kapujába? Vagy a magyar futballban már minden lehetséges?
(A Labdarúgás című lapban lelte Nagy Gábor, pécsi olvasónk)

kaposvári Rippl Rónai Múzeum munkatársa Zamárdiban. A mintegy ezerháromszáz éves avarkori temető ötszáz sírt tartalmaz. Az eddigi ásatások során bronzcsontokat, láncokat, valamint egy bronzból öntött, szájában gömböt tartó delfint találtak a kutatók.

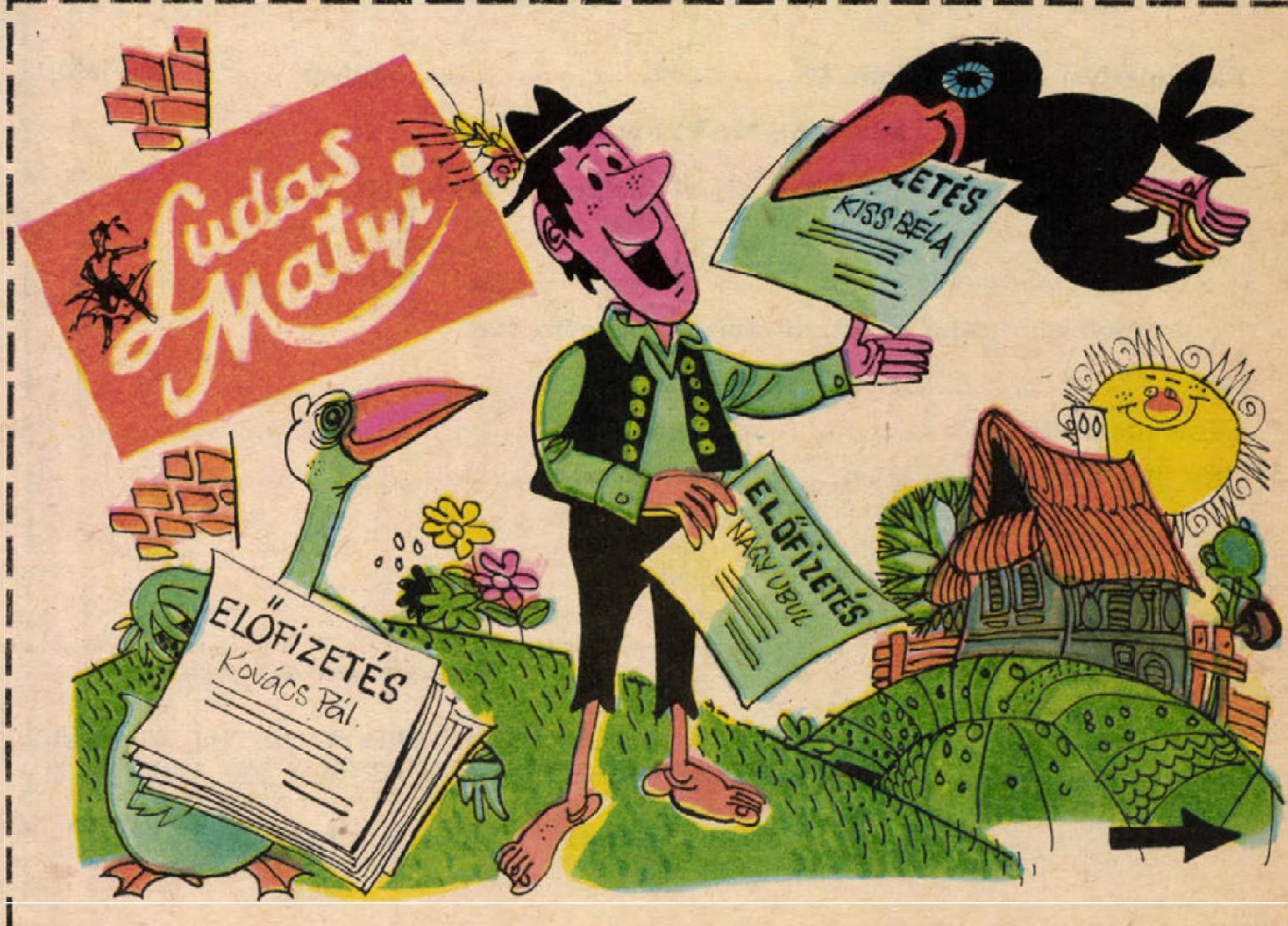
Ezek avarkori művégtagok lehettek!
(A Dunántúli Naplóban bukkant rá Szilaj V. János, szentlőrinci olvasónk)

tert is meghaladja majd. A söripar ebben az évben 7,8 millió hektárt gyártott, ehhez jön körülbelül *másfél millió hektár import*sör. Az új sörgyár építésére *még nincs döntés*. talán

Négyzetesen vetik és mégsem elég?!
(Az Esti Hírlapból ollózta Miklós Gyula)

Még egyszerűbb: az ember odasétál és személyesen kézbesíti...
(Ungváry György felvétele)

TRIBÜN

Emlékezetes: az angol szurkolók óriási botrányt csaptak Spanyolországban, ezért aztán az UEFA arra kötelezte a West Hamet, hogy a kupamérkőzés visszavágóját zárt kapuk mögött és üres nézőtér előtt játssza le.

— Ennél csak egy borzasztóbb dolgot tudunk elképzelni — merengett utóbb egy angol újságíró. — Ha a szurkolókat köteleznék, hogy nézzék végig csapatuk mérkőzését.

* * *

Na, figyeljen ide — mondja az új edző a csapat csillagának. — Én nem vagyok a szavak embere. Tehát, ha így intek az ujjammal, maga felpattan és fut egy erős kört.

— Nagyon helyes — mondja a sztár. — Én sem vagyok a szavak embere. Tehát, ha így intek a fejemmel, akkor nem futok.

* * *

Idehallgasson — mondja a center az orvosnak. — Az egyetlen bajom, hogy egy kicsit lassan gondolkozom. Nem tudna adni valami gyógyszert, amitől okosabb leszek?

— Dehogyisnem — bólint az orvos. — Vegyen be ebből a porból naponta háromszor egy adaggal.

Két hét múlva visszajön a center:

— Nézze doktor, én bevettem a maga porából, de semmi változást sem érzek. Nem egyszerű szódabikarbónát adott maga nekem?

— Na látja — mondja az orvos. —, máris okosabb.

* * *

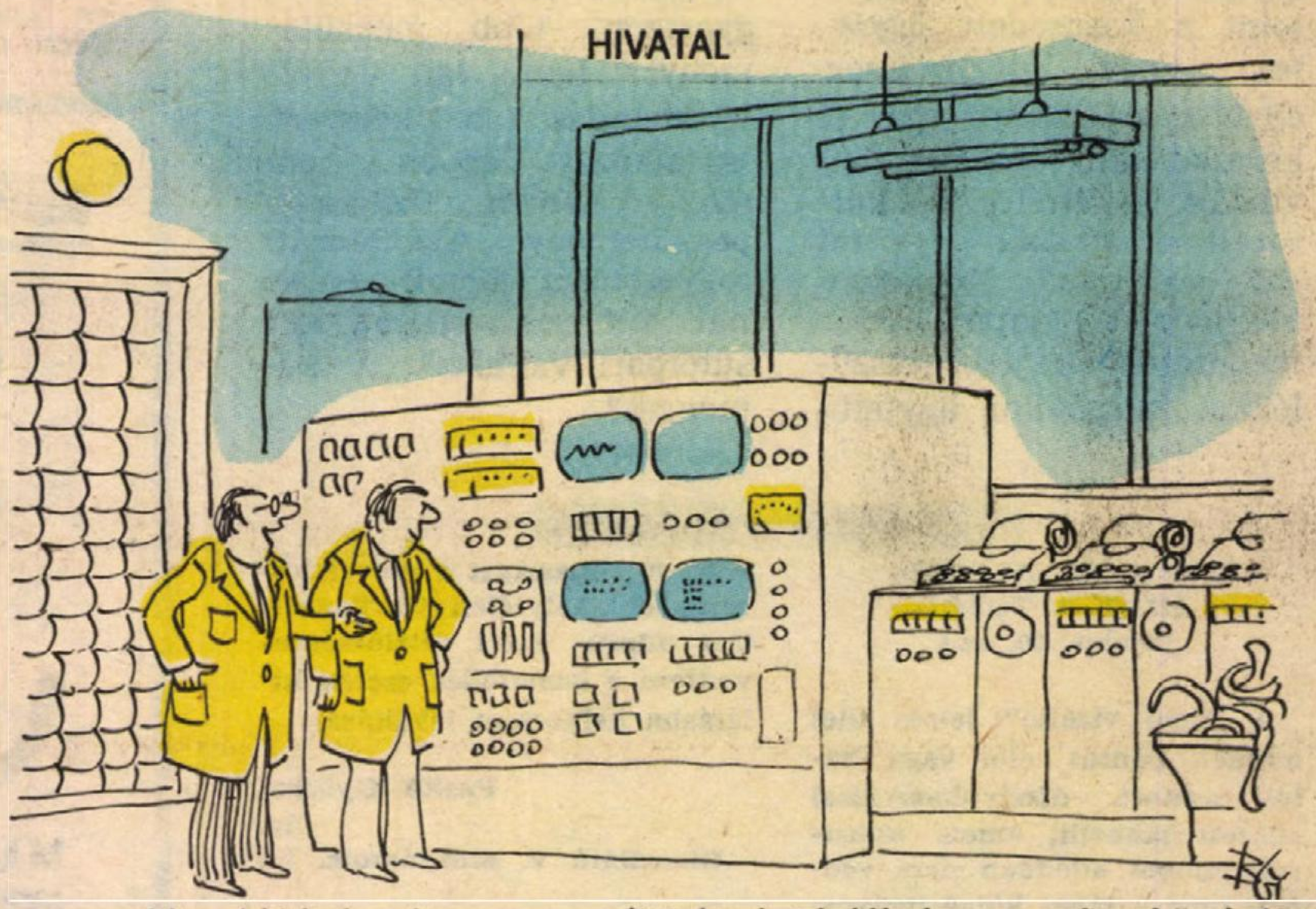
Divat a tenisz. A házaspár kora reggel elmegy a pálya előtt, benéznek a klubház ablakán. A villany ég, a klub teljes vezetősége ott szundikál a fotelokban.

— Ne keltsd fel őket, fiacskám — mondja a férj. — Nagyon fáradtak lehetnek. Biztosan egész éjszaka a pályabéreket emelték.

* * *

Te a csapat oszlopa vagy — mondja a menedzser a veterán csatárnak. — Igazi pillér, akire építeni lehet. Meggyőződésem, hogy semmire se mennénk nélküled. De azért a jövő szezon elejétől megpróbáljuk...

(p. p.)

– Megoldódtak végre a gondjaink: betápláltuk az egész bürokráciát a számítógépekbe!

Kulhanek nagy kék folttal az arcán jelenik meg munkahelyén. Barátai kérdésére válaszolja:

— Ráfizettem emberbarátságomra. Egy fiatal lányt húztam ki a vízből. Éppen akkor ért oda a feleségem, aki az egészet félreértette és pofon vágott.

— És hol történt mindez?

— A fürdőszobánkban...

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19............évi ....hónap ....napjától

a LUDAS MATYI című hetilapot

előfizetési díj		
	1 hónapra	12,— Ft
	1/4 évre	36,— Ft
	1/2 évre	72,— Ft
	1 évre	144,— Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19..........................hó ....nap

....

a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT BUDAPEST 70.
Postafiók 1.
1959

MOTOROSVIZSGA

Súgott neki oktatója,
Hogy a vizsgán átsegítse,
Volt két bukósisakja is,
Mégis elbukott az ipse.

TÁNCHÁZI TRAGÉDIA

Üvegestánc-figuránál
A táncosnak arca setét,
Hogyha eltörik az üveg,
Ugrott már az üvegbetét.

EGY ÉVI TÖBB ÉVI TÜRELEMMEL

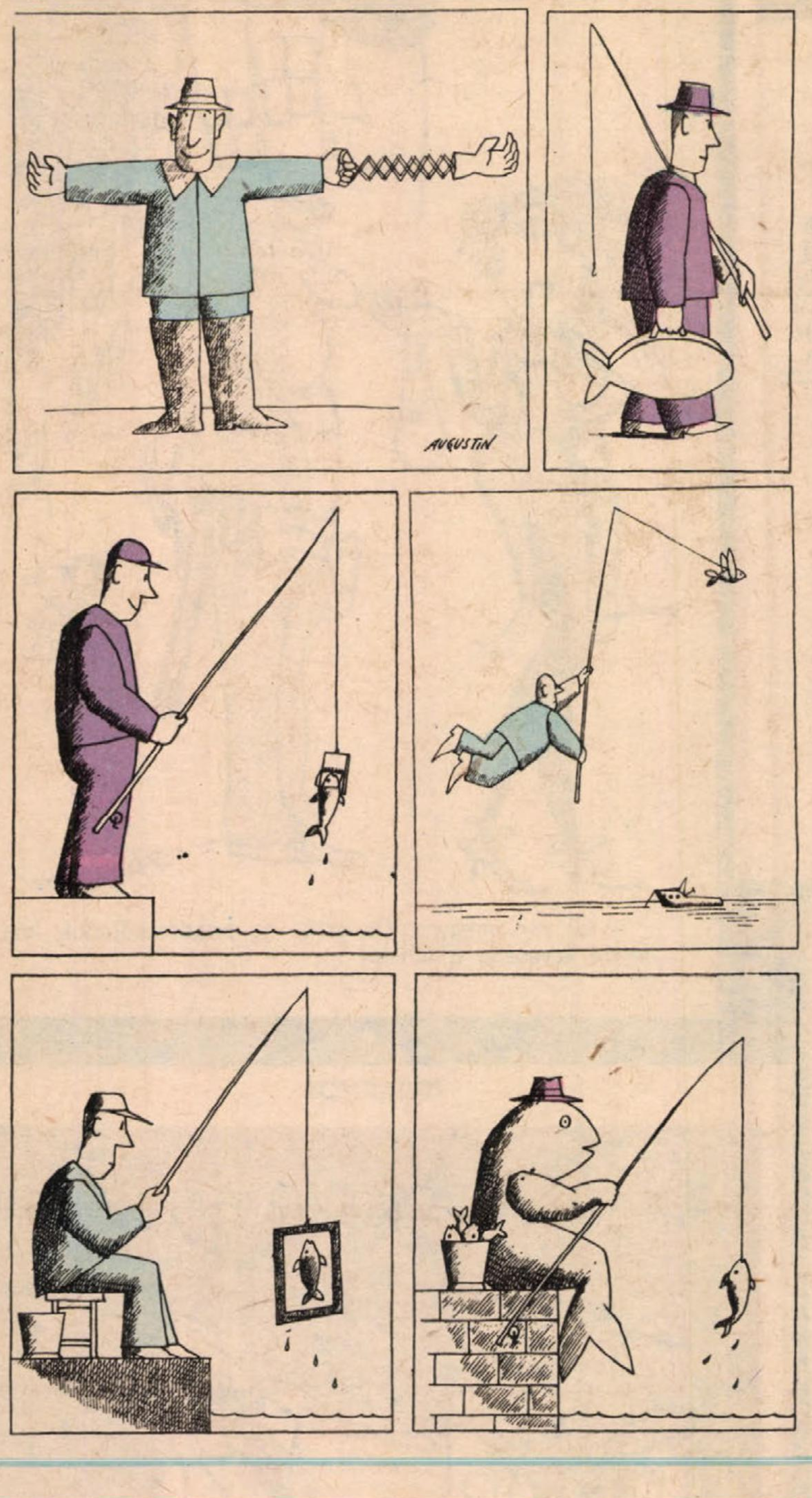
Nem vették fel óvodába
A kis Évit, nincs baj semmi,
Azzal vigasztalták szegényt,
Csak türelem, fog ez menni.

Hogyha türelmes lesz Évi,
Nem várakozik hiába,
Közben felnő, s mint óvónő
Bejut majd az óvodába.

Hidvéghy Ferenc

IMPORT HUMOR

HORGÁSZOKNAK

Kovácsné vasalni tanítja a nagylányát. Miután bekapcsolta a vasalót, és előkészítette a holmikat, megkérdezi a lányát:

— Mondd, Zsófi! Miből tudod megállapítani, hogy a vasaló túl forró?

— Abból, hogy a fehérneműn barna foltok támadnak és kellemetlen, égett szag terjeng...

LELEMÉNYES EMBER

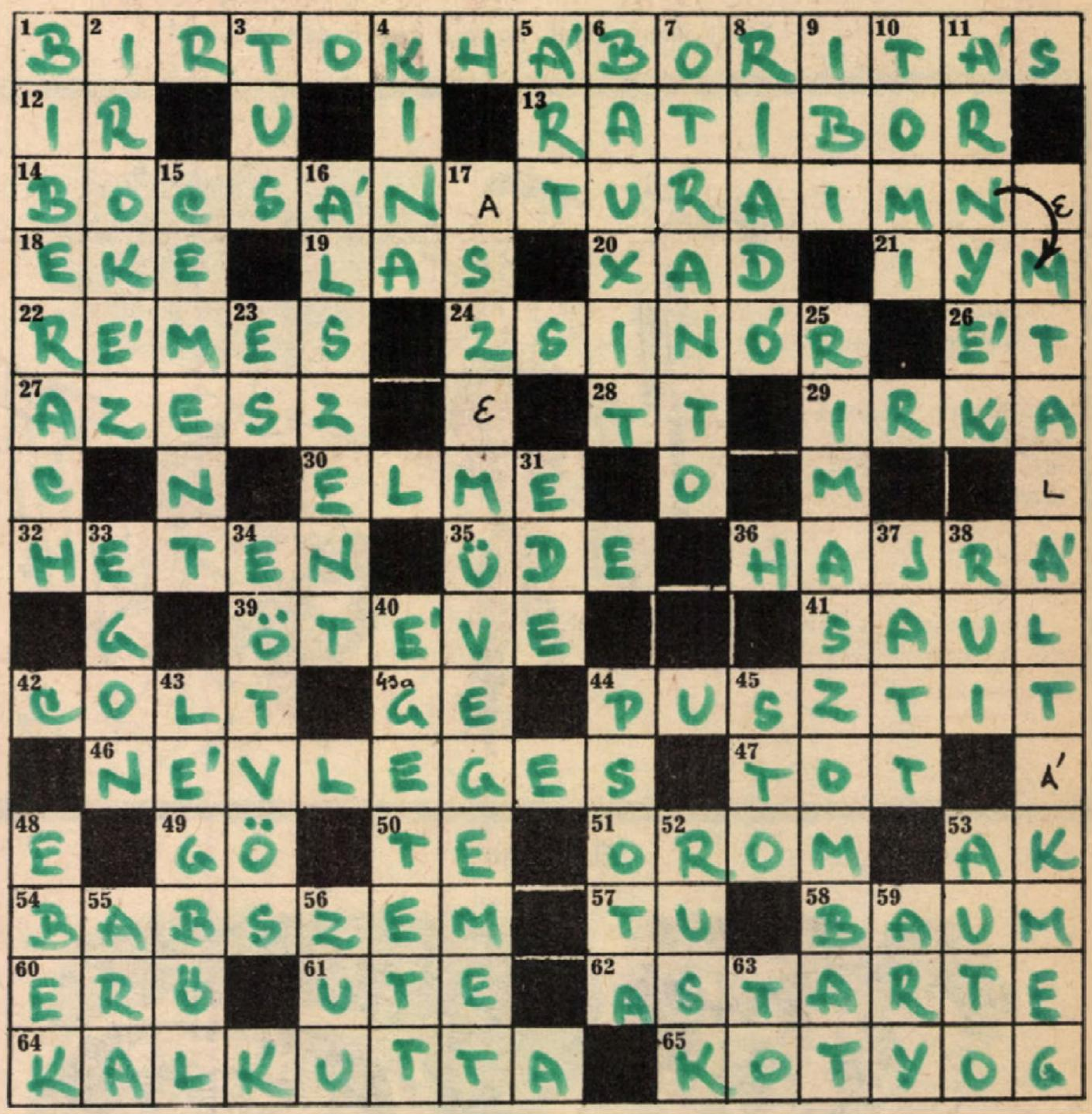
Kapornaki meséli, hogy milyen kínos helyzetbe került az uszodában, amikor szórakozottságában belépett a női napozóba. — Mit tudtál mondani? — kérdi barátja. — Jó ötletem támadt — hangzik a felelet — így szóltam: — Vízszintes 14 — függőleges 17? Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Mások ingatlan vagyonának jogtalan elfoglalása
12. Európai nép
13. Egy lengyel város (Raciborz) régebbi neve
18. Földművelő eszköz
19. ... Vegas
20. X. A. D.
21. I. Y. M.
22. Rémületet keltő
24. Zsinegszerű készítmény
26. „Lap" van ilyen
27. SZ — névelővel
28. Azonos betűk
29. Iskolai füzet
30. Ész, értelem
32. Ennyien vannak a gonoszok
35. Frissítő, kellemes
36. Buzdító kiáltás
39. Hatvan hónapja
41. Utóbb Pál apostol lett
42. Pisztoly-márka a vadnyugaton
43a. A germánium vegyjele
44. Nagy tömegben gyilkol
46. Csak név szerint meglevő
47. Magyar származású szobrászművész (Amerigo, vagyis: Imre)
49. G. Ö.
50. Személyes névmás
51. Hegycsúcs
53. A. K.
54. Mesebeli kis ember (Jankó)
57. A vízsz. 50 — latinul
58. Egykor népszerű német írónő (Vicky)
60. Izomzat kérdése
61. Egykor híres újpesti sportegyesület
62. A szerelem istennője volt Főniciában
64. Nagy város Indiában
65. Az edényben lötyögő folyadék

FÜGGŐLEGES

1. A Bánk bán egyik szereplője
2. Több indián törzs gyűjtőneve
3. Fekete folyadék
4. A föld legnépesebb országa
5. Nem használ
6. Az alumínium érce
7. Az Adriát a Ión-tengerrel összekötő szoros
8. Harcra szólító jel
9. Becézett női név
10. Ovidius száműzetésének színhelye (avagy: becézett Tamás)
11. Fény nélkül elképzelhetetlen
15. Építőipari kötőanyag
16. Képmutató
23. S
25. Egykor magyar város, Tompa Mihály szülővárosa
31. Férfinév
33. Ritka férfinév (... Ervin Kisch)
34. Haladó szellemű író és politikus (1813—1871)
37. A borravalót jelenti a pesti argóban
38. R. U. I.
40. Némely szeszes ital jelzője
43. ... kapott hír (kacsa)
44. Színművésznőnk (Irén)
45. P-vel a végén: KRESZ-tábla
48. ... harmincadjára
52. Az USA külügyminisztere volt
53. Közlekedési eszköz
55. Papagáj-fajta
56. Z. U. U.
59. M-mel: angol Mária
63. A függ. 7 vége

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft. egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-44 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

FRANCIA AFORIZMA V.

című rejtvényünk megfejtése:

Nincs az az erőszak vagy bitorlás, amely ne hivatkozna a törvényre.

200—200 forintot nyert:

Rózsás Sándor, Letenye, Vörös Csillag 26. 8868

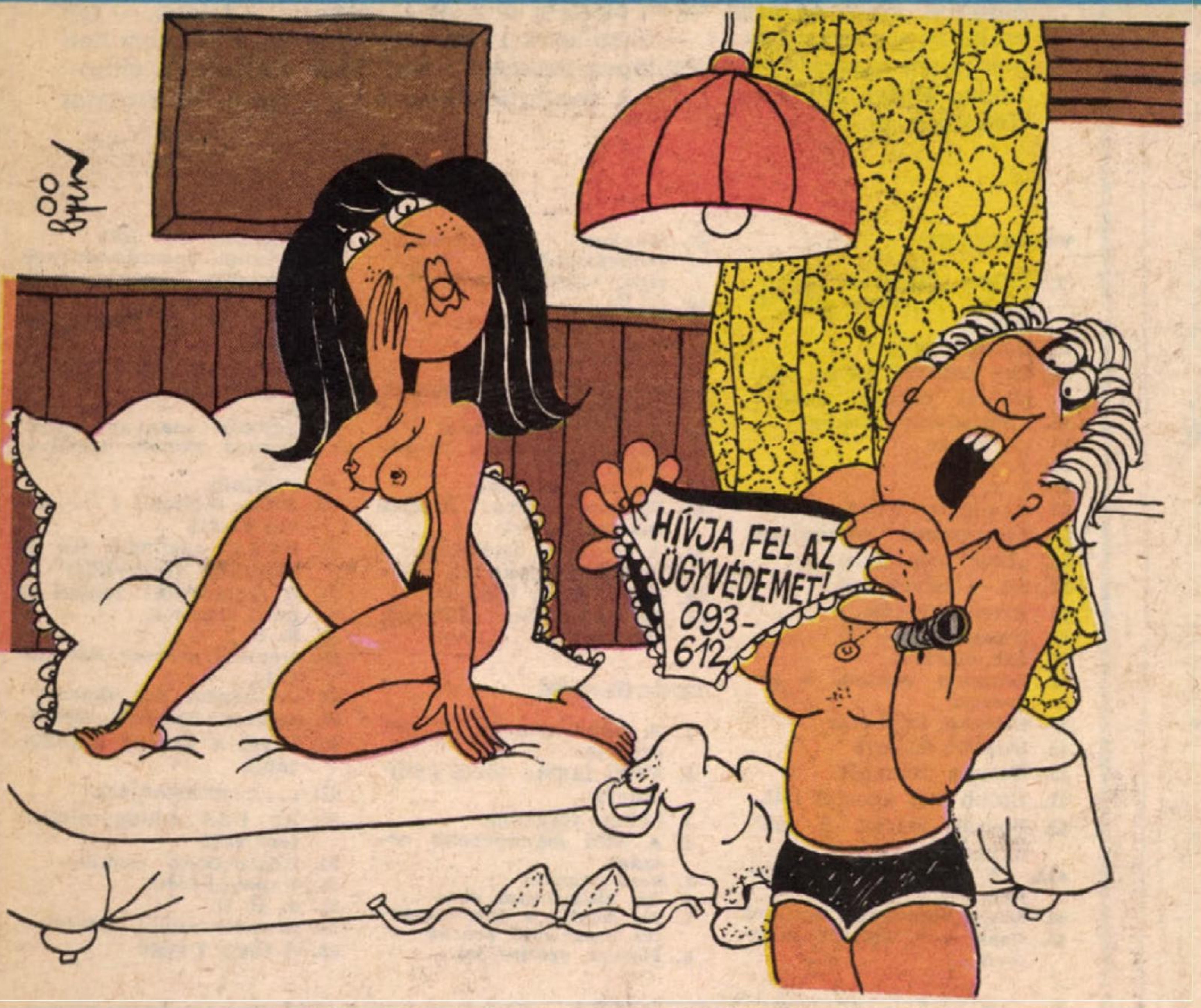
Kovárczi Gyuláné, Veszprém, Jókai u. 1. 8200.

Paulics Emil, Ajka, Móra F. u. 11. 8400

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK

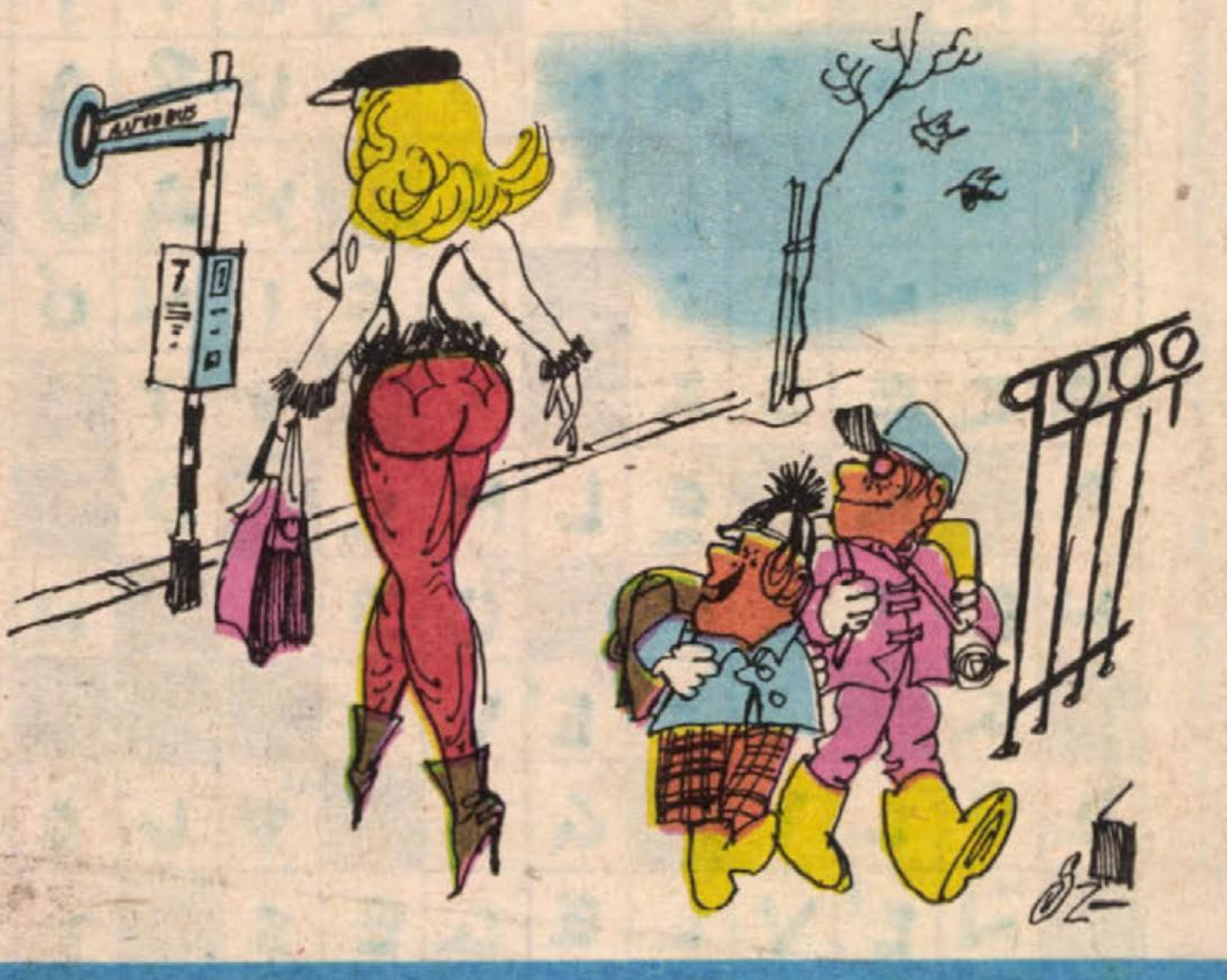
– Szent isten, lehet, hogy a férjed sejt valamit?!

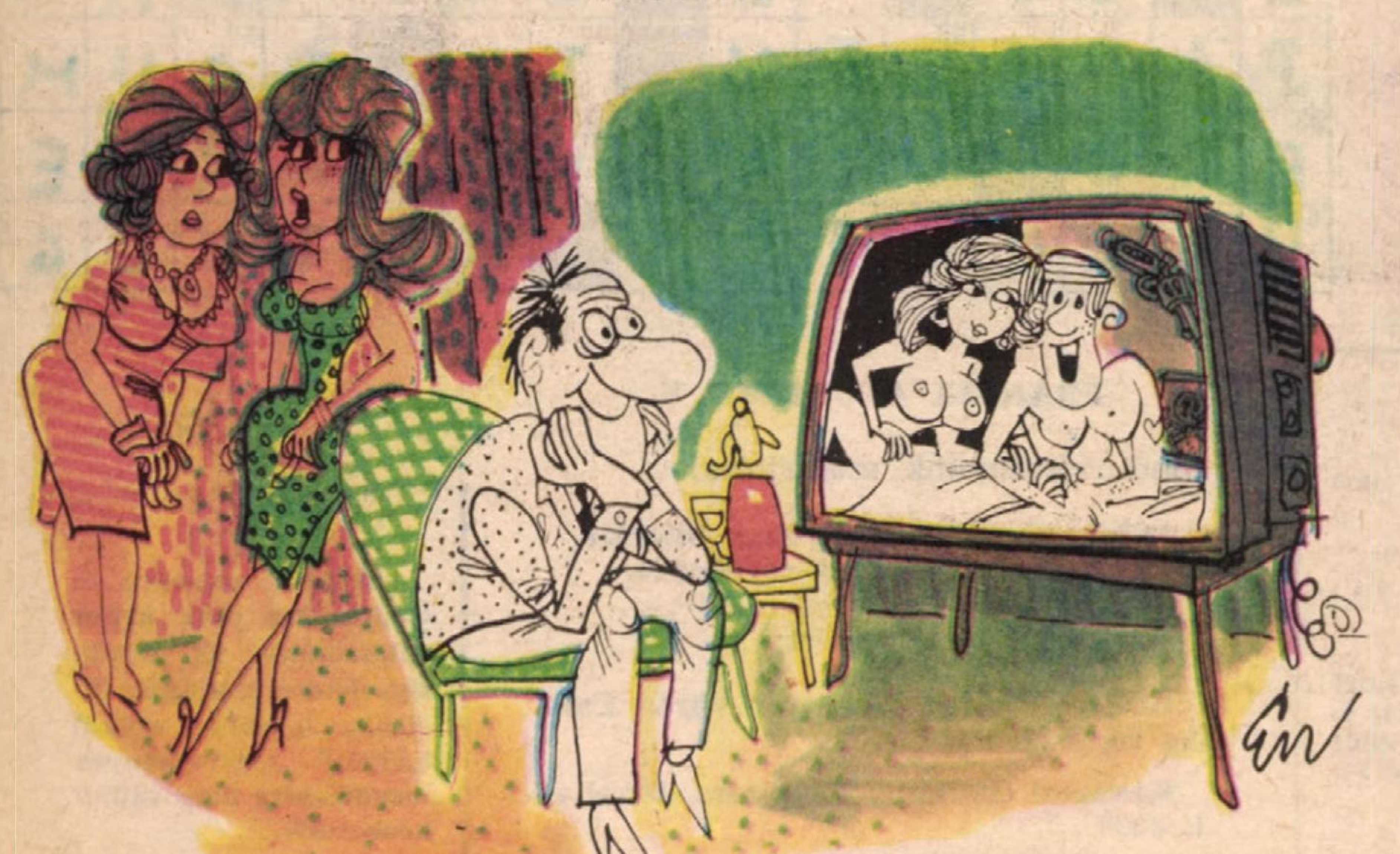
– Jól van, megyek. De aztán ne panaszkodjanak, hogy egyre kevesebb a turista!

ILLEGÁLIS TÉVÉNÉZŐK

– Nem ismered meg? Ez a művésznő, csak fel van öltözve!

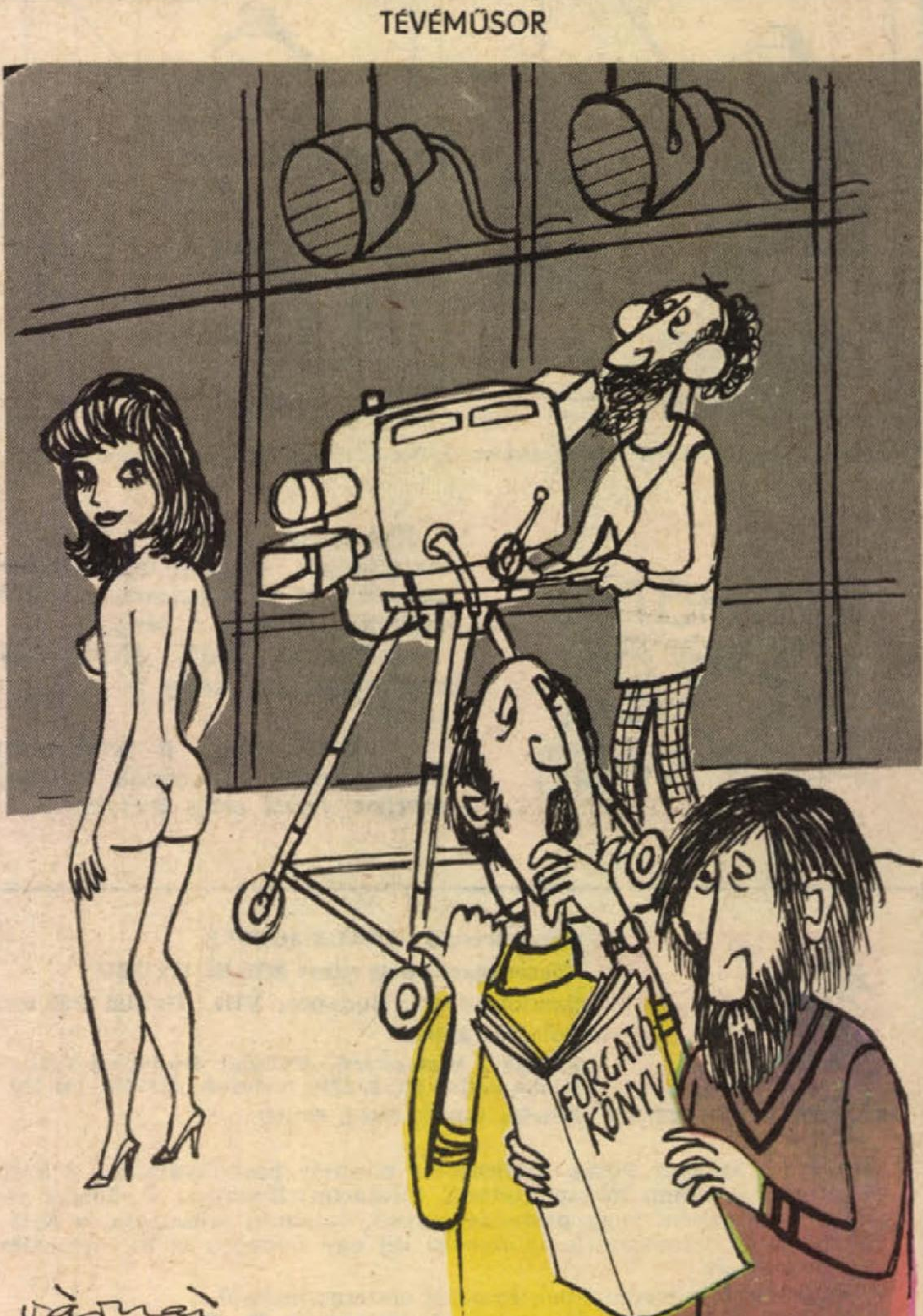

EUROGANG

– Most nem tudom, hogy a szex miatt nézi a krimit, vagy a krimi miatt a szexet...

TÉVÉMŰSOR

– Mindenképpen be kéne venni ezt az aktot a műsorba. Esetleg az óvodásokat tanítanánk meg fürdeni...